

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 305

49 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2006 m. gruodžio 14 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I Informacija	
	Komisija	
2006/C 305/01	Euro kursas	1
2006/C 305/02	Informacija apie skundą Nr. 2005/4347	2
2006/C 305/03	Informacijos apie suteiktą valstybės pagalbą pagal 2004 m. rugsėjo 8 d. Reglamentą (EB) Nr. 1595/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, santrauka ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis — Atvejai, kuriems Komisija neprieštaruja ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Komisijos pranešimas pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 4 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas — Su viešąja paslauga susiję išsipareigojimai teikiant reguliariąsias oro susisiekimo paslaugas Italijoje ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Rekomendacijos dėl galutinio vartojimo „pramoninei gamybai“ taikymo tam tikroms Norvegijos ir Islandijos kilmės žuvininkystės produktų tarifinėms kvotoms ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

LT

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

ELPA priežiūros tarnyba

2006/C 305/10	ELPA priežiūros institucijos pranešimas apie ELPA priežiūros institucijos ir ELPA valstybių teismų bendradarbiavimą taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius	19
2006/C 305/11	Norvegijos valdžios institucijų pranešimas apie regioninę socialinio draudimo įmokų diferenciaciją — ELPA priežiūros institucija nusprendė neprieštarauti dėl priemonės, apie kurią pranešta	32
2006/C 305/12	Viešųjų pirkimų srityje taikomos ribinės vertės	33
2006/C 305/13	ELPA Priežiūros institucijos pranešimas dėl neoficialių gairių, susijusių su naujais, pavieniais atvejais kylančiais klausimais dėl EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių (patariamieji raštai)	34
2006/C 305/14	Leidimas teikti valstybės pagalbą pagal EEE susitarimo 61 straipsnį bei Priežiūros institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 3 dalį — ELPA priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti	38
2006/C 305/15	Kvietimas teikti pastabas pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį dėl valstybės pagalbos taikant Norvegijos PVM kompensavimo įstatymo 3 straipsnį	39

II *Parengiamieji aktai*

.....

III *Pranešimai***Komisija**

2006/C 305/16	Kvietimas asmenims dėl nepriklausomų ekspertų, kurie padėtų Komisijos tarnyboms įgyvendinti su Septintąja bendrąja MTTP programa susijusias užduotis, duomenų bazės kūrimo	52
2006/C 305/17	Kvietimas organizacijoms siūlyti nepriklausomų ekspertų, kurie padėtų Komisijos tarnyboms įgyvendinti su Septintąja bendrąja MTTP programa susijusias užduotis, sąrašus	54

I

(Informacija)

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2006 m. gruodžio 13 d.

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3265	SIT	Slovėnijos tolaras	239,68
JPY	Japonijos jena	155,34	SKK	Slovakijos krona	34,775
DKK	Danijos krona	7,4534	TRY	Turkijos lira	1,8919
GBP	Svaras sterlingas	0,67280	AUD	Australijos doleris	1,6811
SEK	Švedijos krona	9,0407	CAD	Kanados doleris	1,5273
CHF	Šveicarijos frankas	1,5951	HKD	Honkongo doleris	10,3094
ISK	Islandijos krona	91,76	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,9172
NOK	Norvegijos krona	8,1520	SGD	Singapūro doleris	2,0421
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 223,76
CYP	Kipro svaras	0,5781	ZAR	Pietų Afrikos randas	9,2630
CZK	Čekijos krona	27,880	CNY	Kinijos ženminbi juanis	10,3819
EEK	Estijos kronos	15,6466	HRK	Kroatijos kuna	7,3579
HUF	Vengrijos forintas	253,48	IDR	Indijos rupija	12 031,36
LTL	Lietuvos litas	3,4528	MYR	Malaizijos ringitas	4,7018
LVL	Latvijos latas	0,6973	PHP	Filipinų pesas	65,536
MTL	Maltos lira	0,4293	RUB	Rusijos rublis	34,7980
PLN	Lenkijos zlotas	3,8008	THB	Tailando batas	46,783
RON	Rumunijos lėja	3,4247			

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Informacija apie skundą Nr. 2005/4347

(2006/C 305/02)

2006 m. spalio 18 d. Komisija nusiuntė Italijai papildomą oficialų išspėjimą, susijusį su skundu Nr. 2005/4347. Daugiau informacijos apie tai tinklavietėje italų kalba:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Informacijos apie suteiktą valstybės pagalbą pagal 2004 m. rugsėjo 8 d. Reglamentą (EB) Nr. 1595/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, santrauka

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/03)

Pagalbos Nr.: XF 5/06

Aiškinamosios pastabos: Pagal Estijos žemės ūkio ministro Dekretą Nr. 43/2006 kompensuojamos pripažintų gamintojų organizacijų veiklos pradžios ir administracinės išlaidos. Nacionaliniame biudžete numatoma 2 450 000 EEK (156 584 EUR) pagalbų suma. Pagal Žuvininkystės rinkos organizavimo aktą per ankstesnius kalendorinius metus pripažintos gamintojų organizacijos gali teikti paraiškas šiai pagalbai gauti

Valstybė narė: Estijos Respublika

Pagalbos schemos pavadinimas: Pagalba žuvininkystės produktų gamintojų asociacijų veiklos pradžia

Teisinis pagrindas: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą: Schemoje numatoma 2 450 000 EEK (156 584 EUR) suma gamintojų organizacijų veiklos pradžia

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Pagalba gamintojų organizacijų veiklos pradžia teikiama pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 2792/1999, nustatančio išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką, 15 straipsnio 1 dalį (OL L 337, 1999 12 30, p. 10–28). Pagal šį reglamentą didžiausia pagalbų suma sudaro 60 % veiklos pradžios ir administracinių išlaidų pirmaisiais metais, 40 % antraisiais metais ir 20 % trečiaisiais metais, tačiau neviršija atitinkamai 3 %, 2 % ir 1 % bendros nario produktų vertės

Igyvendinimo data: Paraiškos teikiamos nuo gegužės 8 dienos. Kompetentinga valdžios institucija (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet) paraiškas nagrinėja per 40 darbo dienų laikotarpį nuo jų gavimo, po kurio bus mokamos kompensacijos

Pagalbos trukmė: Pagalbos trukmė: iki 2006 m. gruodžio 31 d

Pagalbos tikslas: Pagalbos tikslas — padėti MVĮ kompensuojant dalį gamintojų organizacijų veiklos pradžios ir administracinių išlaidų.

Pagalbos schema yra pagrįsta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1595/2004 4 straipsniu; reikalavimus atitinkančios išlaidos yra veiklos pradžios ir administracinės išlaidos, nurodytos Komisijos reglamento (EB) Nr. 908/2000, nustatančio išsamias pagalbų, valstybių narių teikiamos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriaus gamintojų organizacijoms, apskaičiavimo taisykles, 4 straipsnio 1 dalyje (OL L 105, 2000 5 2, p. 15–17)

Ekonomikos sektorius(–iai): Žuvininkystės ir akvakultūros sektorius

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Tinklaviėtė:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Pagalbos Nr.: XF 8/06

Pastabos: Pagal Estijos Respublikos Žemės ūkio ministerijos 2006 m. Reglamentą Nr. 81 dalinė kompensacija suteikiama palūkanoms, kurios mokamos už kredito įstaigų ar finansinių institucijų suteiktas ilgalaikes paskolas (kurioms nustatytas ilgesnis nei vienerių metų išmokėjimo terminas), kompensuoti, arba ji skiriama padengti palūkanas, kurios buvo mokamos kaip dalis finansinio lizingo įmokos, kurią žuvų auginimo, žvejybos vidaus vandenyse ar žvejybos uostų plėtrai yra gavęs žuvininkystės produktų gamintojas ir kurias tas žuvininkystės produktų gamintojas buvo sumokėjęs per metus prieš pateikiant paraišką palūkanų subsidijoms gauti. Nacionaliniame biudžete šiai kompensacijai yra numatyta 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) suma, kuri, remiantis pareiškėjų ankstesniais kalendoriniais metais išmokėtų palūkanų procentiniais punktais, proporcingomis dalimis skiriama visiems pareiškėjams, ši kompensacija taikoma mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios turi profesionalios žvejybos vidaus vandenyse licenciją 2006 metams, dirba akvakultūros srityje arba turi žvejybos uostą

Valstybė narė: Estijos Respublika

Pagalbos schemos pavadinimas: Žuvininkystės produktų gamintojų palūkanų subsidijoms gauti teikiamų paraiškų pateikimo ir svarstymo tvarka

Teisinis pagrindas: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Pagal šią schemą planuojamos metinės išlaidos: Šia schema numatoma 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) pagalba žuvininkystės produktų gamintojams

Maksimalus pagalbos intensyvumas: Maksimalus pagalbos intensyvumas nustatomas Žemės ūkio ministerijos potvarkiu, kai baigiasi paraiškų pateikimo laikotarpis. Pagalbos suma nustatoma proporcingai pagal tai, kokią palūkanų sumą pareiškėjai 2005 m. sumokėjo už ilgalaikes paskolas arba kaip dalį finansinio lizingo įmokos. Suteikiamos pagalbos suma sudaro iki dešimties procentinių punktų,

Igyvendinimo data: Paraiškų teikimo laikotarpis baigiasi 2006 m. rugpjūčio 24 d. ir kompetetinga institucija (*Pöllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet* — Estijos Žemės ūkio registro ir informacijos taryba) nuo tos dienos turi 45 darbo dienas paraiškų svarstymui, po kurio bus išmokama kompensacija

Pagalbos schemos laikotarpis: Pagalbos schemos laikotarpis: 2006 m. gruodžio 31 d.

Pagalbos tikslas: Pagalbos tikslas — padėti MVĮ, visiškai arba dalinai joms kompensuojant 2005 m. už ilgalaikes paskolas (kurioms nustatytas ilgesnis nei vienerių metų išmokėjimo terminas) arba kaip dalį finansinio lizingo įmokos sumokėtas palūkanas.

Pagalbos schema yra pagrįsta 9 ir 11 straipsniais (Komisijos reglamentas 1595/2004); reikalavimus atitinkančios išlaidos — tai palūkanos sumokėtos už ilgalaikes paskolas arba kaip dalis finansinio lizingo įmokos

Atitinkamas (-i) sektorius (-iai): Žvejyba vidaus vandenyse, akvakultūra ir žvejybos uostų savininkai

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Pöllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Tinklaviets adresas:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Pagalbos Nr.: XF 9/06

Valstybė narė: Suomija

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Pro Kala ry

Teisinis pagrindas: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Skiriama 80 000 EUR neviršijanti pagalba populiarinimo kampanijai įgyvendinti

Maksimalus pagalbos intensyvumas: Iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų

Igyvendinimo data: Ne anksčiau kaip 2006 m. rugpjūčio 4 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos: 2008 m. birželio mėn.

Pagalbos tikslas: Pagalbos tikslas — populiarinti žuvininkystės produktus viešbučiuose, restoranuose ir maitinimo paslaugų sektoriuje. Pagalbos tikslas — skatinti žuvininkystės produktų vartojimą siekiant pagerinti žuvininkystės verslo veiklos sąlygas visame sektoriuje

Nurodyti, kuris iš 4–12 straipsnių yra taikomas, ir tinkamas išlaidas, kurioms taikoma schema arba individuali pagalba): Reglamento (EB) Nr. 1595/2004 7 straipsnis (Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 14 straipsnis ir III priedo 3 punktas)

Reikalavimus atitinkančios išlaidos apima viešbučių ir restoranų sektoriuje vykdomų kampanijų įgyvendinimo ir pagal populiarinimo kampanijos planą rengiamų seminarų išlaidas

Atitinkamas (-i) sektorius (-iai): Schema taikoma visam žuvininkystės sektoriui

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Interneto svetainė:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministerijos tinklalapiai nėra galutinai parengti

Pagalbos Nr.: XF 10/06

Valstybė narė: Suomija

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Suomen Kalakauppiaслиitto ry

Teisinis pagrindas: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Skiriama 15 000 EUR neviršijanti pagalba populiarinimo kampanijai įgyvendinti.

Maksimalus pagalbos intensyvumas: Iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.

Igyvendinimo data: Ne anksčiau kaip 2006 m. rugpjūčio 4 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis: 2008 m. birželio mėn.

Pagalbos tikslas: Pagalbos tikslas — populiarinti žuvininkystės produktus restoranų ir žuvies pardavimo sektoriuose. Pagalbos tikslas — skatinti žuvininkystės produktų vartojimą siekiant gerinti žuvininkystės verslo veiklos sąlygas visame sektoriuje

Nurodyti, kuris iš 4–12 straipsnių yra taikomas, ir tinkamas išlaidas, kurioms taikoma schema arba individuali pagalba): Reglamento (EB) Nr. 1595/2004 7 straipsnis (Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 14 straipsnis ir III priedo 3 punktas).

Reikalavimus atitinkančios išlaidos apima konkurso „Geriausias žuvies prekystalis Šiaurės šalyse“, kuris organizuojamas pagal skatinimo kampanijos planą, išlaidas

Atitinkamas (-i) sektorius (-iai): Schema taikoma visam žuvininkystės sektoriui, ypač rinkodarai

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Interneto svetainė:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministerijos tinklalapiai nėra galutinai parengti

Pagalbos Nr.: XF 11/06

Valstybė narė: Suomija

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Pro Kala ry

Teisinis pagrindas: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtioneuvostuslakia (688/2001)

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Skiriama 8 000 EUR neviršijanti vienkartinė pagalba

Maksimalus pagalbos intensyvumas: Iki 100 % reikalavimus atitinkančių išlaidų

Igyvendinimo data: Ne anksčiau kaip 2006 m. rugpjūčio 4 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis: 2006 m. gruodžio mėn.

Pagalbos tikslas: Parama, skiriama MVI darbuotojų ir kitų šioje srityje (tiriamoji kelionė į Islandiją) dirbančių asmenų internacionalizavimui

Nurodyti, kuris iš 4–12 straipsnių yra taikomas, ir tinkamas išlaidas, kurioms taikoma schema arba individuali pagalba): Reglamento (EB) Nr. 1595/2004 7 straipsnis (Reglamento (EB) Nr. 2792/1999 14 straipsnis ir III priedo 3 punktas).

Reikalavimus atitinkančios išlaidos apima bendras išlaidas organizuojant kelionę: kelionės vadovo ir vertėjo išlaidas, autobuso nuomą, mokesčių už paskaitas, susitikimų salių nuomą ir kitų įprastinių paslaugų išlaidas.

Ši pagalba nepadengs dalyvių kelionės išlaidų. Pagalba nepadengia ir naudos gavėjo veiklos išlaidų

Atitinkamas (-i) sektorius (-iai): Schema taikoma visam žuvininkystės sektoriui

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Interneto svetainė:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Ministerijos tinklalapiai nėra galutinai parengti

Pagalbos numeris: XF 12/06

Paaiškinamosios pastabos: Žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministras nusprendė pradėti vykdyti keletą su Nyderlandų Šiaurės jūros katerių laivynui nustatytu pereinamuoju laikotarpiu susijusių bandomųjų projektų dėl tausesnės žuvininkystės. Vykdam šiuos projektus, mokslininkams padedant žvejai atliks eksperimentus, susijusius su tvariais ir selektyviais žvejybos būdais, kuriems veiksmingiau panaudojama energija. Vykdam šį bandomąjį projektą, neplanuojama teikti subsidijų už investicijas į įrangą, pavyzdžiui, tinklus, žvejybos įrankius arba variklius, arba už investicijas, susijusias su laivo žvejybos veikla. Valdžios institucijos teikiamą subsidiją sudaro garantuojama suma kapitonui ir (arba) laivo savininkui, kurie dalyvauja bandomajame projekte

Valstybė narė: Nyderlandai

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas: Pagalba teikiama Žuvininkystės asociacijų federacijai, pagrindinei institucijai, kuri įgyvendina bandomąjį projektą dėl tausesnės žuvininkystės (autringeriais)

Teisinis pagrindas: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Numatomos metinės išlaidos arba visa bendrovei suteiktos individualios pagalbos suma: Vienkartinis 150 000 EUR mokėjimas, kurio vienas penktadalis yra skiriamas teikiamai techninei ir (arba) mokslinei paramai finansuoti

Didžiausias pagalbos intensyvumas: Didžiausia pagalbos suma bandomąjį projektą įgyvendinančioms grupėms bei mokslinės pagalbos išlaidoms yra 150 000 EUR, už mokslinę pagalbą teikiama suma neviršija 30 000 EUR

Igyvendinimo data: Nuo 2006 m. rugpjūčio 14 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis: Bandomasis projektas bus vykdomas iki 2006 m. spalio mėn. pabaigos. Mokėjimus planuojama atlikti 2006 m. lapkričio–gruodžio mėn

Pagalbos tikslas: Žuvininkystės bendrovių vykdytina veikla, kuri yra bandomojo projekto dėl tausesnės žuvininkystės ir (arba) žvejybos įrankių pritaikymo dalis, yra skirta įgyti patirties naudojant žvejybos būdus, kurių olandų žvejai dar nėra naudoję. Jie apima ir eksperimentus, kurie yra tradicinio tralavimo alternatyva ir kurie galėtų būti plačiau naudojami šioje pramonėje. Bendrovių investicijų rizika iki šiol buvo pakankama priežastis neinvestuoti į naujus žvejybos būdus. Dabar, kai vyriausybė nori garantuoti paramą žvejams, kurie išbandys tvaresnius ir selektyvesnius žvejybos būdus, kuriems veiksmingiau panaudojama energija, kurie yra Šiaurės jūros katerių laivynui nustatyto perinamojo laikotarpio dalis, šie žvejai yra pasirengę vykdyti projektą. Pagal šį bandomąjį projektą penkių žvejų, kurie yra Žuvininkystės asociacijų federacijos nariai, grupė ribotą laikotarpį (nuo 2002 m. rugpjūčio iki spalio mėn.) atliks eksperimentą su plūdriosiomis priemonėmis, kurios veikia nepritvirtintos prie jūros dugno. Tai turėtų turėti tiesioginio teigiamo poveikio neužaugusių žuvų laimikiui ir žuvų kokybei. Taip pat bus išbandytos kitos žiedinės tralo žiotys ir pritaikyta mažesnio pasipriešinimo plūdurių forma bei retesnio sąlyčio su jūros dugnu galimybės.

Bandomasis projektas turėtų suteikti informacijos, kaip sumažinti sąnaudas, sumažinti išmetimo laimikio ir sąlyčio su jūros dugnu atvejų skaičių

Atitinkami Reglamento Nr. 1595/2004 straipsniai: Bandomojo projekto dalyviams garantija teikiama pagal Reglamento 1595/2004 4 straipsnį, kuriame daroma nuoroda į ŽOFI 15 straipsnį. Šiame straipsnyje nurodyta, kad valstybės narės gali skatinti bendro intereso ūkio subjektus imtis platesnės veiklos srities nei paprastai imasi privačios įmonės. ŽOFI nurodyta, kad ši veikla gali būti vykdoma aktyviai dalyvaujant verslo atsto-

vams arba organizacijoms, kurios veikia gamintojų vardu ir siekia BŽP tikslų

Ekonomikos sektorius (-iai): Parama žvejams, veikiantiems jūrų žuvininkystės sektoriuje

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Tinklaviėtė:

www.hetInvloket.nl. Prašome naudotis paieškos funkcija

Kita Informacija:

Kontaktinis asmuo: *Directie Visserij, Mr Frans Vroegop*

Pagalbos numeris: XF 13/06

Paiškinamosios pastabos: Pereinamuoju laikotarpiu, kurių Nyderlandai pradėjo Šiaurės jūros katerių laivynui, Žemės ūkio, gamtos ir maisto kokybės ministras nusprendė pradėti keletą „atsargesnės žvejybos“ bandomųjų projektų. Šių projektų metu žvejai atliks moksliskai pagrįstus su labiau energiją taupančiais, išteklius tausojančiais ir didesnio pasirinkimo žvejybos metodais susijusius bandymus. Šio bandomojo projekto metu neplanuojama skirti subsidijos investicijoms į įrangą, kaip antai, tinklus, žvejybos įrankius ar variklius arba tiesiogiai su laivo žvejybos veikla susijusiomis investicijoms. Institucijos teikiama subsidiją sudaro bandomajame projekte dalyvaujantiems saviņinkams skirta garantuojama suma

Valstybė narė: Nyderlandai

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas Įmonės pavadinimas: Pagalba bus teikiama Olandijos žvejų federacijai, kuri yra pagrindinė bandomąjį projektą „atsargesnė žvejyba“ įgyvendinanti institucija

Teisinis pagrindas: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma: Vienkartinė 150 000 EUR įmoka, kurios penktadalis yra skiriamas techninei/mokslinei paramai

Maksimalus pagalbos intensyvumas: Maksimali bandomąjį projektą įgyvendinančioms grupėms skirta pagalbos suma, prie kurios yra pridėtos moksliniai paramai skirtos išlaidos, yra 150 000 EUR, iš kurių ne daugiau kaip 30 000 EUR skiriama mokslinei paramai

Igyvendinimo data: Nuo 2006 m. rugpjūčio 14 d.

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis: Bandomasis projektas bus vykdomas iki 2006 m. spalio pabaigos. Mokėjimas turėtų būti atliktas 2006 m. lapkričio–gruodžio mėn

Pagalbos tikslas: Veikla, kurią kaip bandomojo projekto „atsargesnė žvejyba“ dalį turi vykdyti žvejybos įmonės, yra skirta patirties įgijimui žvejybos metodu, kurių olandų žvejai nėra iki šiol naudoję, srityje. Tai susiję su žvejybos, kuri yra tradicinio tralavimo alternatyva ir kurią būtų galima geriau įdiegti į žvejybos pramonę, eksperimentais. Iki šiol įmonėms investicinė rizika buvo pakankama priežastis, kad jos neinvestuotų į naujus žvejybos metodus. Tačiau dabar, kai vyriausybė trumpą laikotarpį nori būti garantu remiant žvejus, kurie atliks Šiaurės jūros katerių laivynui skirtą pereinamojo laikotarpio proceso dalį sudarančius su labiau energiją taupančiais, išteklius tausojančiais ir didesnio pasirinkimo žvejybos metodais susijusius bandymus, minėti žvejai yra pasiruošę įgyvendinti šį projektą. Šio bandomojo projekto įgyvendinimo metu keturių žvejų, kurie yra Olandijos žvejų federacijos nariai, grupė ribotą laikotarpį (2006 m. rugpjūčio–spalio mėn. imtinai) išmėgins sijinę žvejybą (angl. *outrigger*), kuri olandams yra naujas žvejybos metodas. Šis žvejybos metodas yra bortinio tralavimo alternatyva. Žvejojama naudojant tralą su „idealiosiomis“ kėtoklėmis (angl. „Perfect“ kites), tačiau skirtingai nei žvejojant tralu su įprastine kėtokle ar porinio tralo žvejybos atveju, tinklas tvirtinamas tiesiogiai prie lentos. Be išlaidų sumažinimo, kitas svarbus šio bandomojo projekto tikslas — sumažinti išmetimą

Atitinkami Reglamento Nr. 1595/2004 straipsniai: Bandomojo projekto dalyviams skirta garantija yra pagrįsta Reglamento (EB) Nr. 1595/2004 4 straipsniu, kuris nurodo į Žuvininkystės orientavimo finansinio instrumento (ŽOFI) 15 straipsnį. Pastarajame straipsnyje teigiama, kad valstybės narės gali skatinti kolektyviniams interesams naudingą platesnės veiklos sferos nei paprastai būdinga privačiam verslui veiklą. ŽOFI teigia, kad šią veiklą gali vykdyti aktyviai dalyvaudami patys prekybos dalyviai ar organizacijos, veikiančios gamintojų vardu, ir kad šia veikla siekiama bendrosios žuvininkystės politikos tikslų

Ekonomikos sektorius (-iai): Pagalba susijusi su parama jūrų žvejybos sektoriuje dirbantiems žvejams

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Tinklavitės adresas:

www.hetInvloket.nl. Prašome naudoti paieškos (*search*) funkciją

Kita informacija:

Kontaktinis asmuo: Žuvininkystės departamentas (*Directie Visserij*), Frans Vroegop

Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis

Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/04)

Sprendimo priėmimo data	2006 9 20
Pagalbos Nr.	N 268/06
Valstybė narė	Ispanija
Regionas	Cataluña
Pagalbos pavadinimas	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Teisinis pagrindas	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 0,5 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 3,5 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	18 %
Trukmė	31 Gruodis 2010
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla, Žiniasklaida
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 9 20
Pagalbos Nr.	N 269/06
Valstybė narė	Ispanija
Regionas	Cataluña
Pagalbos pavadinimas	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Teisinis pagrindas	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 0,3 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 2 mln. EUR

Pagalbos intensyvumas	17 %
Trukmė	31 Gruodis 2010
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla, Žiniasklaida
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 7 4
Pagalbos Nr.	N 281/06
Valstybė narė	Slovakija
Pagalbos pavadinimas	ALEF Film & Media group s.r.o.
Teisinis pagrindas	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 2,5 mln. SKK; Bendra suteiktos pagalbos suma 44,11 mln. SKK
Pagalbos intensyvumas	6 %
Trukmė	31 Gruodis 2006
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 7 4
Pagalbos Nr.	N 282/06
Valstybė narė	Slovakija
Pagalbos pavadinimas	TaO Productions s.r.o.

Teisinis pagrindas	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 5 mln. SKK; Bendra suteiktos pagalbos suma 64 mln. SKK
Pagalbos intensyvumas	8 %
Trukmė	31 Gruodis 2006
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2002 11 27
Pagalbos Nr.	N 526/02
Valstybė narė	Italija
Regionas	Provincia autonoma di Trento
Pagalbos pavadinimas	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Teisinis pagrindas	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Sektorių plėtra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 5000 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 5000 mln.
Pagalbos intensyvumas	40 %
Trukmė	1 Sausis 2002 — 31 Gruodis 2002
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2004 1 21
Pagalbos Nr.	N 567/03
Valstybė narė	Belgija
Pagalbos pavadinimas	Belgacom
Teisinis pagrindas	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Pagalbos intensyvumas	Priemonė nėra pagalba
Ekonomikos sektorius	Paštas ir telekomunikacijos
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	l'État belge

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 10 24
Pagalbos Nr.	N 615/06
Valstybė narė	Slovakija
Pagalbos pavadinimas	Individuální pomoc na audiovizuální tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Teisinis pagrindas	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Bendra suteiktos pagalbos suma 7 mln. SKK
Pagalbos intensyvumas	41 %
Trukmė	31 Gruodis 2006
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla, Žiniasklaida
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 10 24
Pagalbos Nr.	N 618/06
Valstybė narė	Slovakija
Pagalbos pavadinimas	Individuální pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Teisinis pagrindas	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Bendra suteiktos pagalbos suma 5 mln. SKK
Pagalbos intensyvumas	14 %
Trukmė	31 Gruodis 2006
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla, Žiniasklaida
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 3 22
Pagalbos Nr.	NN 84/04 et N 95/04
Valstybė narė	Prancūzija
Pagalbos	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Teisinis pagrindas	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	paramos kino, garso ir vaizdo sektoriams priemonės
Pagalbos forma	įvairus
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 550 mln EUR
Pagalbos intensyvumas	įvairus
Trukmė	31 Gruodis 2011
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	įvairus

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Komisijos pranešimas pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 4 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas

Su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai teikiant reguliarias oro susisiekimo paslaugas Italijoje

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/05)

Pagal 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92/ dėl Bendrijos oro vežėjų patekimo į Bendrijos vidaus oro maršrutus 4 straipsnio 1 dalies a punktą, Italijos vyriausybė, remdamasi Sicilijos regione vykusioje tarnybų konferencijoje priimtais sprendimais, nusprendė nustatyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus dėl reguliariųjų oro susisiekimo paslaugų teikimo šiais maršrutais:

1. Maršrutai

Pantelerija — Palermas ir Palermas — Pantelerija;

Lampedūza — Palermas ir Palermas — Lampedūza;

Lampedūza — Katanija ir Katanija — Lampedūza;

Lampedūza — Roma ir Roma — Lampedūza;

Pantelerija — Roma ir Roma — Pantelerija.

Pagal EEB reglamento Nr. 2408/92 II priedą Romos kryptis — tai Romos oro uosto sistema, apimanti Roma — Fiumicino ir Roma — Ciampino oro uostus.

1.1. Pagal 1993 m. sausio 18 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 95/93 dėl laiko tarpinių paskirstymo Bendrijos oro uostuose bendrųjų taisyklių su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 793/2004, 9 straipsnį kompetentingos valdžios institucijos gali rezervuoti Bendrijos oro uostuose tam tikrus laiko tarpinius paslaugoms teikti pagal šio pranešimo nuostatas.

1.2. Minėti maršrutai sudaro vieną paketą, kurį suinteresuotieji vežėjai turi priimti kaip nedalomą junginį.

1.3. Tam, kad būtų pasiekti su viešąja paslauga susiję įsipareigojimų tikslai, ENAC (Ente Nazionale dell'Aviazione Civile — Nacionalinė civilinės aviacijos agentūra) patikrins, ar paskirtųjų vežėjų turima infrastruktūra yra tinkama ir ar jie atitinka minimalius viešosios paslaugos teikimo reikalavimus.

2. Su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai yra šie:

2.1. Mažiausias skrydžių dažnumas

a) *Pantelerija — Palermas ir Palermas — Pantelerija.*

Skrydžių skaičius:

— visus metus kiekvieną dieną 44 vietų orlaivis vykdo vieną skrydį pirmyn ir vieną atgal;

— visus metus kiekvieną dieną 120 vietų orlaivis vykdo vieną skrydį pirmyn ir vieną atgal;

— nuo gegužės 1 d. iki spalio 30 d. be 2 jau minėtų skrydžių kas dieną vykdomi trys papildomi skrydžiai per savaitę pirmyn ir trys atgal, vykdomi penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį 44 vietų orlaiviais.

b) *Lampedūza — Palermas ir Palermas — Lampedūza.*

Skrydžių skaičius:

— visus metus kiekvieną dieną 44 vietų orlaivis vykdo vieną skrydį pirmyn ir vieną atgal;

— visus metus kiekvieną dieną 120 vietų orlaivis vykdo vieną skrydį pirmyn ir vieną atgal;

— nuo gegužės 1 d. iki spalio 30 d. be 2 jau minėtų skrydžių kas dieną vykdomi trys papildomi skrydžiai per savaitę pirmyn ir trys atgal, vykdomi penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį 44 vietų orlaiviais.

c) *Lampedūza — Katanija ir Katanija — Lampedūza.*

Skrydžių skaičius:

— nuo spalio 31 d. iki balandžio 30 d. 44 vietų orlaiviuose trys skrydžiai per savaitę pirmyn ir trys atgal;

— nuo gegužės 1 d. iki spalio 30 d. 44 vietų orlaiviuose vienas skrydis per savaitę pirmyn ir vienas atgal;

d) *Lampedūza — Roma ir Roma — Lampedūza.*

Skrydžių skaičius:

— nuo spalio 1 d. iki gegužės 31 d. 120 vietų orlaivis vykdo du skrydžius per savaitę pirmyn ir du atgal.

e) *Pantelerija — Roma ir Roma — Pantelerija.*

Skrydžių skaičius:

— nuo spalio 1 d. iki gegužės 31 d. 120 vietų orlaivis vykdo vieną skrydį per savaitę pirmyn ir vieną atgal.

Aptariamoms paslaugoms teikimui paprastai naudojamam orlaiviui sugedus, per 4 valandas turi būti parūpintas skrydžiui tinkamas orlaivis.

Bilietai į visus orlaivius visam keleivių vietų skaičiui privalo būti pateikti pardavimui laikantis su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų tvarkos.

2.2. Skrydžių tvarkaraščiai

Maršruto Pantelerija — Palermo tvarkaraščiuose turi būti numatytas ne mažiau nei

— 1 skrydis nuo 08.00 val. iki 10.00 val.

— 1 skrydis nuo 15.00 val. iki 17.00 val.

Maršruto Palermas — Pantelerija tvarkaraščiuose ne mažiau nei:

— 1 skrydis nuo 08.00 val. iki 10.00 val.

— 1 skrydis nuo 15.00 val. iki 17.00 val.

Maršruto Lampedūza — Palermas tvarkaraščiuose ne mažiau nei:

— 1 skrydis nuo 07.00 val. iki 10.00 val.

— 1 skrydis nuo 18.00 val. iki 21.00 val.

Maršruto Palermas — Lampedūza tvarkaraščiuose ne mažiau nei:

— 1 skrydis nuo 07.00 val. iki 10.00 val.

— 1 skrydis nuo 18.00 val. iki 21.00 val.

Maršrutų Lampedūza — Katanija ir atgal, Lampedūza — Roma ir atgal ir Pantelerija — Roma ir atgal tvarkaraščiai turi būti derinami su nacionaliniais ir tarptautiniais skrydžiais iš ir į Katanijos ir Romos oro uostus.

2.3. Naudojamų orlaivių tipas ir keleivių vietų skaičius:

Maršrutų Pantelerija — Palermas ir atgal ir Lampedūza — Palermas ir atgal paslaugos turi būti teikiamos naudojant ne mažiau nei 40 vietų hermetizuotus orlaivius su turbosraigintiniais varikliais ir turboreaktyviniais varikliais ir su tokių pat charakteristikų 120 vietų orlaivius pagal 2.1 a punktą ir 2.1 b punktą.

Skrydžiai maršrutu Lampedūza — Katanija turi būti vykdomi naudojant ne mažiau nei 44 vietų hermetizuotus orlaivius su turbosraigintiniais arba turboreaktyviniais varikliais pagal 2.1 c punktą.

Skrydžiai maršrutu Lampedūza — Roma ir Pantelerija — Roma turi būti vykdomi naudojant ne mažiau nei 120 vietų orlaivius, kaip ir nurodyta 2.1 e punkte.

Tais atvejais, kai tai reikalinga dėl rinkoje susidariusios padėties, keleivių vietų skaičius didinamas įvedant papildomus skrydžius, kuriems nėra skiriama papildoma kompensacija ir negali būti taikomi 2.4 punkte nurodyti tarifai.

Teikiant minėtame punkte nurodytas paslaugas trys keleivių vietos turi būti rezervuojamos skubios pagalbos medicininiais atvejais ar institucijų poreikiams patenkinti. Iš trijų minėtų keleivių vietų dvi vietos negali būti rezervuojamos ar į jas parduodami bilietai iki išskridimo likus ne daugiau nei 24 val., o viena vieta — iki išskridimo likus ne daugiau nei 12 val.

120 vietų orlaiviuose turi būti užtirtintas keleivių su negalia (WCHR, WCHS, WCHC), sunkiai judančių keleivių, palaikų ir prireikus prekių vežimas.

Vežėjas, kuris prisiima su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, atsižvelgdamas į saugumo sumetimus, kuriais gali būti pagrįstas atsisakymas įlaipinti, imasi visų būtinų priemonių keleivius su negalia ir sunkiai judantiems keleivius vežti.

2.4. Tarifai

a) Didžiausi taikytini tarifai kiekvienam maršrutui yra šie:

Pantelerija — Palermas ir Palermas — Pantelerija	29 EUR
Lampedūza — Palermas ir Palermas — Lampedūza	31 EUR
Lampedūza — Katanija ir Katanija — Lampedūza	31 EUR
Lampedūza — Roma ir Roma — Lampedūza	60 EUR
Pantelerija — Roma ir Roma — Pantele- rija	60 EUR

Į šias bilietų kainas neįskaičiuotas PVM ir oro uosto mokesčiai. Negali būti taikomi jokie papildomi mokesčiai.

Minėti tarifai taikomi keleiviams, keliaujantiems minėtais maršrutais.

Turi būti numatytas bent vienas nemokamas bilietų platinimo ir pardavimo būdas, dėl kurio keleiviai nepatirtų papildomų išlaidų.

b) Kiekvienais metais kompetentingos valdžios institucijos patikslina didžiausias bilietų kainas atsižvelgdamos į praėjusių metų infliacijos normą, apskaičiuotą pagal ISTAT/FOI vartojimo kainų bendrąjį indeksą. Apie pakeitimus pranešama visiems oro vežėjams, kurie teikia paslaugas minėtais maršrutais, ir Europos Komisijai, kad ji paskelbtų šią informaciją *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

c) Jeigu nustatomas didesnis nei 5 % kiekvieno pusmečio EUR ir USD keitimo kurso vidurkio ir (arba) orlaivių degalų kainos pokytis, bilietų kaina turi būti keičiama proporcingai nustatytam pokyčiui, atsižvelgiant į kainos dalį, skirtą padengti skrydžiui naudojamų degalų išlaidas.

Dėl kainų pritaikymo kartą per semestrą sutars Transporto ministras ir Sicilijos regiono prezidentas. Jeigu padidėjimo procentinis dydis yra didesnis nei nustatyta, pirmiau nurodytas jungtinis techninis komitetas inicijuoja suderinimo procedūrą, atsižvelgdamas į apie tai aptariamais maršrutais keleivius vežančių vežėjų pateiktus duomenis; jei procentinė dalis yra mažesnė, procedūra pradeda automatiškai. Minėto tyrimo metu vežėjai, skraidinantys keleivius nustatytais maršrutais, turi turėti galimybę pateikti savo pastabas.

Galimi tarifų pakeitimai įsigalioja nuo kito pusmečio po persvarstymo.

Apie pakeitimus pranešama visiems vežėjams, kurie teikia paslaugas minėtais maršrutais ir Europos Komisijai, kad ji paskelbtų šią informaciją *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2.5. Teikiamų paslaugų tęstinumas:

Siekdamas užtikrinti skrydžių tęstinumą, reguliarumą ir punktualumą, oro vežėjas, prisiimantis šiuos su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, įsipareigoja:

- užtikrinti nenutrūkstamą paslaugos teikimą ne mažiau kaip 12 mėnesių iš eilės ir nenutraukti paslaugos teikimo apie tai nepranešęs bent prieš šešis mėnesius;
- vartotojų atžvilgiu laikytis keleivių teisių chartijoje nustatytų principų, siekiant laikytis atitinkamų nacionalinių, Bendrijos ir tarptautinių teisės aktų;
- pateikti tinkamą paslaugos teikimą ir jos tęstinumą užtikrinantį užstatą. Šis užstatas — draudimo garantija ENAC (Nacionalinė civilinės aviacijos agentūra) naudai, kuri ją panaudos įsipareigojimų vykdymo tęstinumui užtikrinti, turi būti ne mažesnis kaip 800 000 EUR;
- kiekvienais metais skrydžių, atšauktų dėl tiesioginės oro vežėjo kaltės skaičiaus neviršyti 2 %, kai atlikta ne

mažiau kaip 98 procentai numatytų skrydžių, išskyrus *force majeure*;

- viršijus 2 % ribą, už kiekvieną atšauktą skrydį sumokėti 3 000 EUR dydžio baudą reguliavimo institucijai. Tokiu būdu gauta suma bus perskirstoma Sicilijos regionui remti.
- oro vežėjas turi garantuoti, kad skrydžiai vėluos ne daugiau nei 30 minučių pagal nustatytą tvarkaraštį (paslaugos punktualumo koeficientas);
- už kiekvieną pavėluotą skrydį, jei jis viršija 30 minučių, įsipareigoti kiekvienam keleiviui suteikti 15 EUR kreditą, kurį šis galės panaudoti pirkdamas kitą bilietą.

Pirmiau nurodytos taisyklės netaikomos atšauktiems skrydžiams ir skrydžiams, kurių vėlavimą lėmė oro sąlygos, streikai ar įvykiai, nepriklausantys nuo oro vežėjo atsakomybės ir (arba) valios.

Šiame punkte minėtos baudos gali būti sumuojamos prie 2006 m. sausio 27 d. įstatyminiame dekrete Nr. 69, kuriame minimos baudų režimo nuostatos, taikomos pažeidus Reglamentą (EB) Nr. 261/2004, nustatantį bendras taisykles dėl taikomos kompensacijos keleiviams atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, numatytais baudomis.

Rekomendacijos dėl galutinio vartojimo „pramoninei gamybai“ taikymo tam tikroms Norvegijos ir Islandijos kilmės žuvininkystės produktų tarifinėms kvotoms

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/06)

Pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1920/2004, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 992/95, atidaranti tam tikrų Norvegijos kilmės žemės ūkio ir žuvininkystės produktų Bendrijos tarifines kvotas ir numatanti jų administravimą, ir pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1921/2004, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 499/96, atidaranti tam tikrų Islandijos kilmės žuvininkystės produktų ir gyvų arklių Bendrijos tarifines kvotas ir numatanti jų administravimą, tarifinės kvotos, kurių kvotos numeriai 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ir 09.0792, skiriamos tam tikriems pramoninei gamybai skirtiems žuvininkystės produktams. Reglamente sąvoka „pramoninei gamybai“ plačiau nepaaiškinama.

Bendrijos tarifinių kvotų vienodam taikymui, vadovaujantis Muitinės kodekso komiteto ir Ekonominių tarifų klausimų skyriaus nuomone, Komisija pateikia šias Rekomendacijas.

- 1) Taikant pirmiau minėtas tarifines kvotas su kvotos **numeriais 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 ir 09.0792**, sąvoka „pramoninei gamybai“ turi tokią reikšmę:

„Tarifinės kvotos taikomos produktams, skirtiems perdirbti visais būdais, išskyrus atvejus, kai jiems numatytas tik vienas ar keli iš šių procesų: valymas, skrodimas, uodegų pjaustymas, galvų pjaustymas, pjaustymas, mėginių ėmimas, rūšiavimas, ženklinimas, pakavimas, atšaldymas, sušaldymas, stiprus sušaldymas, atšildymas ir atskyrimas.

Tačiau, tarifinės kvotos taikomos produktams, kuriems numatyti šie pjaustymo procesai: pjaustymas kubeliais, filė ruošimas, filė puselių (juostelių) gamyba, šaldytų blokų pjaustymas arba šaldytų sluoksniuotų filė blokų skaldymas.

Tarifinės kvotos netaikomos produktams, kuriems numatyti procesai, atitinkantys tarifinių kvotų taikymo sąlygas, jei tokie procesai vykdomi mažmeninės prekybos arba viešojo maitinimo lygiu.

Muito nuolaida neviršijant tarifinių kvotų taikoma tik žmonių maistui skirtoms žuvims.“

- 2) Taikant pirmiau minėtą tarifinę kvotą su kvotos **numeriu 09.0756**, sąvoka „pramoninei gamybai“ turi tokią reikšmę:

„Tarifinė kvota taikomos produktams, skirtiems perdirbti visais būdais, išskyrus atvejus, kai jiems numatytas tik vienas ar keli iš šių procesų: valymas, skrodimas, uodegų pjaustymas, galvų pjaustymas, pjaustymas, mėginių ėmimas, rūšiavimas, ženklinimas, pakavimas, atšaldymas, sušaldymas, stiprus sušaldymas, atšildymas ir atskyrimas.

Tačiau, tarifinė kvota taikoma produktams, kuriems numatyti šie pjaustymo procesai: pjaustymas kubeliais, filė ruošimas, šaldytų blokų pjaustymas arba šaldytų sluoksniuotų filė blokų skaldymas.

Tarifinė kvota netaikoma produktams, kuriems numatyti procesai, atitinkantys tarifinių kvotų taikymo sąlygas, jei tokie procesai vykdomi mažmeninės prekybos arba viešojo maitinimo lygiu.

Muito nuolaida neviršijant tarifinės kvotos taikoma tik žmonių maistui skirtoms žuvims.“

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla Nr. COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/07)

2006 m. lapkričio 29 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra vokiečių. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skylyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4455 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla Nr. COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/08)

2006 m. gruodžio 7 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skylyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4449 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Neprieštaravimas pranešai koncentracijai
(Byla Nr. COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 305/09)

2006 m. spalio 27 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skytyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, įskaitant tokių sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
 - elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4239 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

ELPA PRIEŽIŪROS TARNYBA

ELPA priežiūros institucijos pranešimas apie ELPA priežiūros institucijos ir ELPA valstybių teismų bendradarbiavimą taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius

(2006/C 305/10)

A. Šis pranešimas parengtas pagal Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau — EEE susitarimas) taisykles ir ELPA valstybių susitarimą dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo steigimo (toliau — Institucijos ir Teismo susitarimas).

B. Europos Komisija (toliau — Komisija) parengė pranešimą dėl Komisijos ir ES valstybių narių teismų bendradarbiavimo taikant EB sutarties 81 ir 82 straipsnius ⁽¹⁾. Šiame neprivalomame teisės akte pateikiami principai ir taisyklės, kurių Komisija laikosi konkurencijos srityje. Taip pat paaiškinami numatomi Komisijos ir ES valstybių narių teismų bendradarbiavimo būdai.

C. ELPA priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad pirmiau minėtas teisės aktas yra svarbus EEE. Siekdama išlaikyti vienodas konkurencijos sąlygas ir užtikrinti vienodą EEE konkurencijos taisyklių taikymą visoje Europos ekonominėje erdvėje, Institucija šį pranešimą tvirtina neviršydamą Institucijos ir Teismo susitarimo 5 straipsnio 2 dalies b punkte jai suteiktų įgaliojimų.

D. Šiuo pranešimu visų pirma siekiama išsamiai aprašyti, kaip ELPA priežiūros institucija siekia bendradarbiauti su ELPA valstybių teismais ⁽²⁾ taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius nagrinėjant atskiras bylas ⁽³⁾ visada atsižvelgdama į nacionalinių teismų savarankiškumą.

I. PRANEŠIMO TAIKYMO SRITIS

1. Šiame pranešime nagrinėjamas ELPA priežiūros institucijos ir ELPA valstybių teismų bendradarbiavimas pastariesiems taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius. Šiame pranešime ELPA valstybių teismai (toliau — nacionaliniai teismai) yra ELPA valstybėje esantys teismai ir specializuoti teismai, galintys taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, ir pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 34

⁽¹⁾ OL C 101, 2004 4 27, p. 54.

⁽²⁾ Šiame pranešime bet kuri nuoroda į ELPA valstybes reiškia EEE susitarime jo įsigaliojimo dieną nustatytas ELPA valstybes.

⁽³⁾ Nagrinėti atskiras bylas, kaip numatyta EEE susitarimo 53 ir 54 straipsniuose, priklauso ELPA priežiūros institucijos ir Komisijos kompetencijai pagal EEE susitarimo 56 straipsnyje nustatytas taisykles. Nagrinėti tam tikrą bylą priklauso tik vienos iš priežiūros institucijų kompetencijai.

straipsnį yra įgaliojti prašyti ELPA teismo patariamiosios nuomonės dėl EEE susitarimo bei Institucijos ir Teismo susitarimo aiškinimo ⁽⁴⁾.

2. Nacionaliniai teismai gali būti raginami taikyti EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnį nagrinėjant privačių šalių ieškinius, pavyzdžiui, ieškinius dėl sutarčių arba dėl žalos atlyginimo. Jie taip pat gali veikti kaip teisę taikančios valstybinės institucijos arba atlikti peržiūrinčio teismo funkcijas. Nacionalinis teismas iš esmės gali būti paskirtas ELPA valstybės konkurencijos institucija (toliau — nacionalinė konkurencijos institucija) pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo II skyriaus (toliau — II skyrius) 40 straipsnio 1 dalį dėl EEE susitarimo 53 ir 54 straipsniuose nustatytų konkurencijos taisyklių įgyvendinimo ⁽⁵⁾. Tokiu atveju nacionalinių teismų ir ELPA priežiūros institucijos bendradarbiavimas aptariamasis ne tik šiame pranešime, bet ir pranešime dėl ELPA konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo ⁽⁶⁾.

II. NACIONALINIŲ TEISMŲ EEE KONKURENCIJOS TAISYKLIŲ TAIKYMAS

A. NACIONALINIŲ TEISMŲ KOMPETENCIJA TAIKYTI EEE KONKURENCIJOS TAISYKLES

Nacionaliniai teismai turi teisę taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius ⁽⁷⁾ jų jurisdikcijai priklausančioms byloms ⁽⁸⁾. Be to, primenama, kad EEE susitarimo 53 ir 54 straipsniai yra svarbūs viešajai tvarkai ir EEE susitarimo uždavinių įgyvendinimui, įskaitant siekį sukurti sistemą, kuria būtų užtikrinama, kad konkurencija nebus iškraipoma ir kad bus laikomasi jos taisyklių ⁽⁹⁾.

3. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teigimu, jeigu, remdamiesi nacionaliniais teisės aktais, nacionaliniai teismai privalo dėl pasiūlymų pateikti teisinius klausimus, grindžiamus privalomomis vidaus teisės normomis, kurių šalys neiškėlė, šios pareigos taip pat reikia laikytis taikant privalomas Bendrijos taisykles, pavyzdžiui, konkurencijos taisykles. Tokia pati padėtis yra, jeigu nacionaliniais teisės aktais nacionaliniams teismams suteikiama kompetencija patiems teikti pasiūlymus taikyti privalomas teisės normas:

⁽⁴⁾ Dėl kriterijų, pagal kuriuos galima nustatyti, kuriuos subjektus galima laikyti teismais arba specializuotais teismais, kaip apibrėžta Institucijos ir Teismo susitarimo 34 straipsnyje, pvz., žr. Bylos E-1/94 *Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark* ELPA teismo sprendimą, ELPA teismo ataskaita [1994–1995], p. 15, ir Bylos C-516/99 *Schmid* [2002] Rink. I-4573, 34 punktas, Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą: „Teismas atsižvelgia į kai kuriuos veiksnius, pavyzdžiui, ar institucija įsteigta teisėtai, ar ji yra nuolatinė, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar jos procesas grindžiamas rungimosi principu, ar institucija taiko teisės aktus, taip pat ar ji yra nepriklausoma.“ Dėl Bendrijos teismų praktikos EEE susitarimo 6 straipsnyje numatyta, kad nepažeidžiant tolesnės teismų praktikos plėtotės, įgyvendinant ir taikant šio susitarimo nuostatas, jeigu jos yra iš esmės tolygios atitinkamoms Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutarties bei taikant šias dvi sutartis priimtų aktų normoms, jos yra aiškinamos remiantis atitinkamais Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimais, kurie buvo priimti prieš pasirašant šį EEE susitarimą. Institucijos ir Teismo susitarimo 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad į atitinkamuose Teisingumo Teismo sprendimuose, priimtuose pasirašius EEE susitarimą, nustatytus principus ELPA priežiūros institucija ir ELPA teismas tinkamai atsižvelgia.

⁽⁵⁾ 2005 m. gegužės 20 d. įsigaliojus 2004 m. rugsėjo 24 d. Susitarimui, iš dalies pakeičiančiam ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo steigimo 4 protokolą, Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo II skyrius daugiausia atspindi Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

⁽⁶⁾ ELPA priežiūros institucijos pranešimas dėl ELPA konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo, dar nepaskelbtas.

⁽⁷⁾ Žr. II skyriaus 6 straipsnį.

⁽⁸⁾ Nacionalinio teismo jurisdikcija priklauso nuo nacionalinių, atitinkamų EEE ir tarptautinių jurisdikcijos taisyklių.

⁽⁹⁾ Žr. EEE susitarimo 1 straipsnio 2 dalies e punktą, pagal kurį EEE susitarimo tikslams pasiekti būtina sukurti sistemą, užtikrinančią, kad konkurencija nebus iškraipyta ir kad bus vienodai laikomasi konkurencijos taisyklių, Bylos E-8/00 *Landsorganisasjonen i Norge ir Norsk Kommuneforbund*, ELPA teismo ataskaita [2002], p. 114, 40 punktas.

nacionaliniai teismai privalo taikyti konkurencijos taisykles, net jeigu tas nuostatas suinteresuota taikyti šalis jomis nesirėmė, jeigu pagal nacionalinius teisės aktus nacionaliniam teismui toks taikymas leidžiamas. Tačiau pagal Bendrijos teisę nereikalaujama, kad nacionaliniai teismai savo iniciatyva iškeltų klausimą, susijusį su Bendrijos teisės nuostatų pažeidimu, jeigu tą klausimą jie privalėtų nagrinėti aktyviai, išeidami už ginčo ribų, kurias apibrėžė pačios šalys, ir remdamiesi kitais faktais ir aplinkybėmis negu tas nuostatas taikyti suinteresuota šalis grindžia savo ieškinį⁽¹⁰⁾. ELPA priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad ELPA valstybių teismai turi analogišką išipareigojimą, jeigu įgyvendinamos šios EEE konkurencijos taisyklės⁽¹¹⁾.

4. Priklausomai nuo nacionaliniams teismams pagal nacionalinę teisę skirtų funkcijų, jie gali būti raginami taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius administraciniuose, civiliniuose arba baudžiamuosiuose procesuose⁽¹²⁾. Ypač jeigu fizinis arba juridinis asmuo prašo teismo ginti jo individualias teises, nacionaliniai teismai atlieka ypatingą vaidmenį įgyvendinant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, o tai kas kita negu ELPA priežiūros institucijos arba nacionalinių konkurencijos institucijų užtikrinamas įgyvendinimas visuomenės intereso labui⁽¹³⁾. Iš tikrųjų nacionaliniai teismai gali įgyvendinti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, pripažindami sutartis niekinėmis arba priteisdami atlyginti žalą.
5. Nacionaliniai teismai gali taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius nebūtinai lygiagrečiai taikydami nacionalinę konkurencijos teisę. Vis dėlto jeigu nacionalinis teismas konkurencijos teisę taiko įmonių asociacijų susitarimams ir sprendimams arba suderintiems veiksams, kurie gali daryti poveikį EEE susitarimo susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai, kaip apibrėžta EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalyje⁽¹⁴⁾, arba bet kokiam EEE susitarimo 54 straipsniu draudžiamam piktnaudžiavimui, tiems susitarimams, sprendimams arba veiksams jie taip pat galės taikyti EEE konkurencijos taisykles⁽¹⁵⁾.
6. II skyriumi nacionaliniams teismams ne tik suteikiama teisė taikyti EEE konkurencijos teisę. Įmonių asociacijų susitarimams ir sprendimams bei suderintiems veiksams, kurie daro poveikį EEE susitarimo susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai, lygiagrečiai taikant nacionalinę konkurencijos teisę negali būti priimtas kitoks sprendimas negu taikant EEE konkurencijos teisę. II skyriaus 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad nacionaliniais konkurencijos įstatymais negali būti draudžiami susitarimai, sprendimai arba suderinti veiksmai, kurie nepažeidžia EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies arba tenkina EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies sąlygas⁽¹⁶⁾. Kita vertus, EEE susitarime numatoma EEE teisės viršenybė prieš nacionalinę teisę, jeigu jų nuostatos viena kitoms prieštarauja. Taigi EEE susitarimo 53 straipsnio 1

⁽¹⁰⁾ Sujungtų bylų C-430/93 ir C-431/93 *van Schijndel* [1995] Rink. I-4705, 13–15 ir 22 punktai.

⁽¹¹⁾ Jeigu EEE taisyklės neįgyvendintos, taikoma kitokia tvarka. EEE susitarimo 7 straipsnyje ir 35 protokole nenumatyta, kad pagal EEE teisę galimas įstatymų leidžiamosios galios perdavimas. Pagal 35 protokolą ELPA valstybės yra įpareigosotos, jei būtina, įtraukus atskirą teisinę nuostatą, užtikrinti EEE taisyklių viršenybę prieš kitas įstatymų nuostatas, jeigu jos vienos kitoms prieštarauja. Taigi pagal EEE teisę nereikalaujama, kad fiziniai asmenys ir ūkio subjektai nacionaliniuose teismuose tiesiogiai remtųsi neįgyvendintomis EEE taisyklėmis. Vis dėlto EEE susitarimo bendrą tikslą kurti dinamišką ir vientisą Europos rinką visų pirma grindžiant asmenų teisių teismine apsauga ir taikymu bei tarpautinės viešosios teisės veiksmingumo principu, aiškindami nacionalinę teisę nacionaliniai teismai atsižvelgs į kiekvieną, tiek įgyvendintą, tiek neįgyvendintą, EEE teisei aktualią nuostatą, Bylos E-4/01 *Karl K. Karlsson*, ELPA teismo ataskaita [2002], p. 240, 28 punktas.

⁽¹²⁾ Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 8 konstatuojamosios dalies paskutinį sakinį reglamentas netaikomas nacionaliniams įstatymams, nustatantiems baudžiamąsias sankcijas fiziniams asmenims, nebent tokios sankcijos būtų priemonė užtikrinti įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių laikymąsi. ELPA priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad analogiškai II skyrius netaikomas ELPA valstybių įstatymams, nustatantiems baudžiamąsias sankcijas fiziniams asmenims, nebent tokios sankcijos būtų priemonė užtikrinti įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių laikymąsi.

⁽¹³⁾ Bylos T-24/90 *Automec* [1992] Rink. II-2223, 85 punktas.

⁽¹⁴⁾ Poveikio prekybai koncepcija išsamiau paaiškinta pranešime šiuo klausimu (OL dar nepaskelbta).

⁽¹⁵⁾ II skyriaus 3 straipsnio 1 dalis.

⁽¹⁶⁾ Taip pat žr. Pranešimą apie EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymą (OL dar nepaskelbtas).

nuostatas pažeidžiantys ir 3 dalies sąlygų netenkinantys susitarimai, sprendimai arba suderinti veiksmai pagal nacionalinę teisę negali būti patvirtinami⁽¹⁷⁾. Dėl lygiagretaus nacionalinės konkurencijos teisės ir EEE susitarimo 54 straipsnio taikymo vienašališkų veiksmų atžvilgiu II skyriaus 3 straipsnyje nenumatoma panaši pareiga suvienodinti. Vis dėlto esant viena kitai prieštaraujančioms nuostatoms, reikalaujama, kad nacionaliniai teismai netaikytų tų nacionalinės teisės nuostatų, kurios prieštarauja EEE taisyklei, nepriklausomai nuo to, ar tos nacionalinės teisės nuostatos buvo patvirtintos prieš patvirtinant EEE taisyklę, ar po to⁽¹⁸⁾.

7. Be EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių taikymo nacionaliniai teismai taip pat yra kompetentingi taikyti EEE susitarime numatytus teisės aktus, ELPA teismo ir ELPA priežiūros institucijos sprendimus. Taigi nacionaliniai teismai turi vykdyti Institucijos sprendimus⁽¹⁹⁾ arba EEE susitarime numatytus teisės aktus taikydami EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalį tam tikroms susitarimų, sprendimų arba suderintų veiksmų rūšims ir Komisijos sprendimams. Taikydami šias EEE konkurencijos taisykles nacionaliniai teismai veikia EEE teisės pagrindu, todėl privalo laikytis bendrųjų EEE teisės principų⁽²⁰⁾.
8. Kaip nacionaliniams teismams taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius dažnai priklauso nuo sudėtingų ekonominių ir teisinių vertinimų⁽²¹⁾. Taikydami EEE konkurencijos taisykles nacionaliniai teismai turėtų laikytis nustatytų EEE teisės principų⁽²²⁾ ir EEE susitarime numatytų teisės aktų, tam tikroms susitarimų, sprendimų arba suderintų veiksmų rūšims taikydami EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalį⁽²³⁾. Be to, jeigu nacionaliniai teismai taiko EEE konkurencijos taisykles toje pačioje byloje, kurioje ELPA priežiūros institucija taiko EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, juos lygiagrečiai su Institucija arba po jos privalo taikyti ir nacionaliniai teismai⁽²⁴⁾. Jeigu nacionaliniai teismai lygiagrečiai su Komisija arba po jos taiko EEE konkurencijos taisykles toje pačioje byloje, kurioje Komisija taiko EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, analogiškai reikalaujama, kad į tai nacionaliniai teismai atsižvelgtų. Galiausiai nepažeidžiant galutinio ELPA Teismo ir Bendrijų teismų EEE susitarimo aiškinimo, nacionaliniai teismai gali pasinaudoti Institucijos arba Komisijos sprendimais ir teisės aktais, numatytais EEE susitarime, kuriuose yra analogiškų požymių nacionalinių teismų nagrinėjamosioms byloms, taip pat Institucijos pranešimais ir gairėmis, susijusiomis su EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių taikymu⁽²⁵⁾.

B. NACIONALINIŲ TEISMŲ EEE KONKURENCIJOS TAISYKLIŲ TAIKymo PROCEDŪRINIAI ASPEKTAI

9. Procesines sąlygas, nustatytas nacionaliniams teismams EEE konkurencijos taisyklių įgyvendinimui ir sankcijas, kurias jie gali skirti už šių taisyklių pažeidimą, daugiausia reglamentuoja nacionalinė teisė. Vis dėlto tam tikru mastu sąlygos, kuriomis EEE konkurencijos taisyklės yra įgyvendinamos, yra nustatomos ir pagal EEE teisę. Pagal Institucijos ir Teismo susitarimo nuostatas nacionaliniams teismams galima numatyti galimybę pasinaudoti tam tikromis priemonėmis, pvz., ELPA priežiūros institucijos prašyti pateikti nuomonę dėl klausimų, susijusių su EEE konkurencijos taisyklių taikymu⁽²⁶⁾. Nacionaliniai teismai taip pat gali sukurti taisykles, kurių būtų privaloma laikytis procedūrų metu, pvz., leisti

⁽¹⁷⁾ Šiuo atveju žr. Bylą E-1/94 *Restamark*, šio dokumento 4 išnaša, Bylą 14/68 *Walt Wilhelm* [1969] Rink. 1 ir sujungtų bylų 253/78 bei 1–3/79 *Giry and Guerlain* [1980] Rink. 2327, 15–17 punktus.

⁽¹⁸⁾ Šiuo atžvilgiu žr. Bylą E-1/94 *Restamark*, šio dokumento 4 išnaša, ir Bylos C-198/01, *Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF)* [2003] 49 punktą. Taip pat žr. šio dokumento 11 išnašą.

⁽¹⁹⁾ Pvz., nacionalinio teismo gali būti paprašyta vykdyti pagal II skyriaus 7–10, 23 ir 24 straipsnius ELPA priežiūros institucijos priimtą sprendimą.

⁽²⁰⁾ Žr. pvz., Bylos 5/88 *Wachauf* [1989] Rink. 2609, 19 punktą.

⁽²¹⁾ Sujungtų bylų C-215/96 ir C-216/96 *Bagnasco* [1999] Rink. I-135, 50 punktas.

⁽²²⁾ Žr. šio pranešimo 4 išnašą.

⁽²³⁾ Bylos 63/75 *Fonderies Roubaix* [1976] Rink. 111, 9–11 punktai ir Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 46 punktas.

⁽²⁴⁾ Apie lygiagretų arba nuoseklų nacionalinių teismų ir Institucijos EEE konkurencijos taisyklių taikymą taip pat žr. 11–14 punktus.

⁽²⁵⁾ Bylos 66/86 *Ahmed Saeed Flugreisen* [1989] Rink. 803, 27 punktas ir Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 50 punktas. ELPA priežiūros institucijų gairių ir pranešimų konkurencijos politikos srityje bei EEE susitarime numatytų teisės aktų, kuriais EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalis yra taikoma tam tikrų rūšių susitarimams, sprendimams arba suderintiems veiksams, sąrašas pateiktas šio pranešimo priede.

⁽²⁶⁾ Dėl galimybės nacionaliniams teismams prašyti ELPA priežiūros institucijos pateikti nuomonę žr. šio dokumento 27–30 punktus.

Institucijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms pateikti raštiškas pastabas ⁽²⁷⁾. Šios EEE teisės nuostatos yra viršesnės už nacionalines taisykles ⁽²⁸⁾.

10. Jeigu nėra EEE teisės nuostatų, taikomų su nacionalinių teismų EEE konkurencijos taisyklių įgyvendinimu susijusioms procedūroms ir sankcijoms, nacionaliniai teismai taiko nacionalinę procesinę teisę ir, kiek leidžia jų kompetencija, pagal nacionalinę teisę skiria numatytas sankcijas. Tačiau šių nacionalinių nuostatų taikymas būtina turi atitikti bendruosius EEE teisės principus. Šiuo atžvilgiu naudinga prisiminti ELPA teismo ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią:
- a) jeigu padarytas EEE teisės pažeidimas, pagal nacionalinę teisę būtina turi būti numatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos ⁽²⁹⁾;
 - b) jeigu dėl EEE teisės pažeidimo padaroma žala fiziniam asmeniui, jis tam tikromis aplinkybėmis turėtų turėti galimybę nacionalinio teismo prašyti atlyginti žalą ⁽³⁰⁾;
 - c) nacionalinių teismų taikomos taisyklės procedūroms ir sankcijoms EEE teisei įgyvendinti
 - įgyvendinimo neturi per daug apsunkinti arba padaryti jį neįmanomą (veiksmingumo principas) ⁽³¹⁾;
 - neturi būti nepalankesnės negu lygiavertės nacionalinės teisės įgyvendinimui taikomos taisyklės (lygiavertiškumo principas) ⁽³²⁾.

Remiantis nuostata, kad įgyvendintos EEE taisyklės turi viršenybę prieš nacionalinę teisę ⁽³³⁾, nacionalinis teismas negali taikyti šiems principams prieštaraujančių nacionalinių taisyklių.

C. LYGIAGRETUS ARBA NUOSEKLUS ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS IR NACIONALINIŲ TEISMŲ EEE KONKURENCIJOS TAIKYMAS

11. Nacionalinis teismas gali taikyti EEE konkurencijos teisę susitarimui, sprendimui, suderintiems veiksams arba vienašališkiems veiksams, darantiems poveikį susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai, tuo pat metu kaip ELPA priežiūros institucija ⁽³⁴⁾ arba po jos ⁽³⁵⁾. Tolesniuose punktuose apibendrinami kai kurie išpareigojimai, kurių nacionaliniai teismai šiomis aplinkybėmis turi laikytis.

⁽²⁷⁾ Dėl pastabų pateikimo žr. šio pranešimo 31–35 punktus.

⁽²⁸⁾ Žr. šio pranešimo 3 punktą ir 11 išnašą.

⁽²⁹⁾ Bylos 68/88 Komisija prieš Graikiją [1989] Rink. 2965, 23–25 punktai.

⁽³⁰⁾ Dėl ELPA valstybės pažeidimu padarytos žalos ir atsakomybės sąlygų žr. Bylos E-9/97 *Erla Maria Sveinbjörnsdóttir*, ELPA teismo ataskaita [1995], p. 95, 66 punktą ir Bylą E-4/01 *Karl K. Karlsson hf*, šio pranešimo 11 išnašą. Dėl žalos, atsiradusios įmonei padarius pažeidimą, žr. Bylos C-453/99 *Courage and Crehan* [2001] Rink. 6297, 26 ir 27 punktus. Dėl žalos, padarytos valstybei narei arba institucijai, kylančiai iš valstybės, padarius pažeidimą ir dėl tokios valstybės atsakomybės sąlygų žr., pvz., sujungtų bylų C-6/90 ir C-9/90 *Franovich* [1991] Rink. I-5357, 33–36 punktus; Bylos C-271/91 *Marshall prieš Southampton ir South West Hampshire Area Health Authority* [1993] Rink. I-4367, 30 ir 34–35 punktus; sujungtas bylas C-46/93 ir C-48/93 *Brasserie du Pêcheur and Factortame* [1996] Rink. I-1029; Bylos C-392/93 *British Telecommunications* [1996] Rink. I-1631, 39–46 punktus ir sujungtų bylų C-178/94, C-179/94 ir C-188/94–190/94 *Dillenkofer* [1996] Rink. I-4845, 22–26 ir 72 punktus.

⁽³¹⁾ Pz., žr. Bylos E-4/01 *Karl K. Karlsson hf*, šio pranešimo 11 išnašą, 33 punktą; Bylos 33/76 *Rewe* [1976] Rink 1989, 5 punktą; Bylos 45/76 *Comet* [1976] Rink. 2043, 12 punktą bei Bylos 79/83 *Harz* [1984] Rink. 1921, 18 ir 23 punktus.

⁽³²⁾ Pz., žr. Bylos E-4/01 *Karl K. Karlsson hf*, šio pranešimo 11 išnašą, 33 punktą; Bylos 33/76 *Rewe* [1976] Rink 1989, 5 punktą; Bylos 158/80 *Rewe* [1981] Rink 1805, 44 punktą; Bylos 199/82 *San Giorgio* [1983] Rink. 3595, 12 punktą ir Bylos C-231/96 *Edis* [1998] Rink. I-4951, 36 ir 37 punktus.

⁽³³⁾ Žr. šio pranešimo 6 punktą ir 11 išnašą.

⁽³⁴⁾ Pagal II skyriaus 11 straipsnio 6 dalį kartu su 40 straipsnio 3 ir 4 dalimis ELPA priežiūros institucija ir nacionaliniai teismai turėtų lygiagrečiai netaikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių, tik jeigu nacionalinis teismas buvo paskirtas nacionaline konkurencijos institucija.

⁽³⁵⁾ Be to, naudodamiesi EEE susitarimo 53 ir 54 straipsniais suteiktais įgaliojimais nacionaliniai teismai privalo atsižvelgti į Komisijos įgaliojimus, siekiant išvengti prieštaravimų Komisijos priimtiems ar numatytiems priimti sprendimams, Bylos C-234/89, *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 47 punktus.

12. Jeigu nacionalinis teismas priima sprendimą anksčiau negu ELPA priežiūros institucija, jis turi vengti priimti sprendimą, kuris prieštarautų Komisijos apsvaistytam sprendimui⁽³⁶⁾. Šiuo tikslu nacionalinis teismas gali klausiti Institucijos, ar ji pradėjo procesą dėl tų pačių susitarimų, sprendimų arba veiksmų⁽³⁷⁾, ir, jei taip, teirautis apie proceso eigą ir tikimybę dėl tos bylos priimti sprendimą⁽³⁸⁾. Jeigu nacionalinis teismas mano, kad tai būtina, dėl teisinio aiškumo gali apsvaistyti galimybę sustabdyti procesą kol Institucija nepriims sprendimo⁽³⁹⁾. Institucija stengsis pirmenybę teikti byloms, dėl kurių ji nusprendė pradėti procesą, kaip apibrėžta Institucijos ir Teismo susitarimo III skyriaus (toliau — III skyrius) 2 straipsnio 1 dalyje, ir kurių nagrinėjimas pagal nacionalinę teisę dėl to buvo sustabdytas, ypač jeigu nuo jų priklauso civilinio ginčo rezultatas. Tačiau jeigu nacionalinis teismas negali pareikšti pagrįstų abejonų dėl Institucijos apsvaistyto sprendimo arba jeigu Institucija jau priėmė sprendimą dėl panašios bylos, nacionalinis teismas gali priimti sprendimą dėl nebaigtos nagrinėti bylos pagal apsvaistytą arba anksčiau priimtą sprendimą nebūtinai prašydamas Institucijos pateikti pirmiau minėtą informaciją arba laukdamas Institucijos sprendimo.
13. Jeigu ELPA priežiūros institucija dėl konkrečios bylos sprendimą priima anksčiau negu nacionalinis teismas, pastarasis negali priimti Institucijos sprendimui prieštaraujančio sprendimo. Institucijos sprendimas yra privalomas, žinoma, neprieštaraujant ELPA teismo EEE teisės aiškinimui. Taigi, jeigu nacionalinis teismas abejoja dėl Institucijos sprendimo teisėtumo, jis vis tiek nacionaliniam teismui bus privalomas, nebent ELPA teismas priims priešingą sprendimą⁽⁴⁰⁾. Todėl jeigu nacionalinis teismas ketina priimti sprendimą, kuris prieštarauja Institucijos sprendimui, jis šiuo klausimu privalo kreiptis į ELPA teismą patariamąsios nuomonės (Institucijos ir Teismo susitarimo 34 straipsnis). Tada ELPA teismas nuspręs, ar Institucijos sprendimas atitinka EEE teisę. Tačiau jeigu Institucijos sprendimu suabejota ELPA teismas pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 36 straipsnį, o nacionalinio teismo nagrinėjamo ginčo rezultatas priklauso nuo Institucijos sprendimo galiojimo, nacionalinis teismas turėtų procesą sustabdyti nepriėmęs galutinio sprendimo ELPA teismui nagrinėjant anuliavimo bylą, nebent nacionalinis teismas laikosi nuomonės, kad bylos aplinkybėmis yra pateisinamas kreipimasis į ELPA teismą dėl nuomonės apie Institucijos sprendimo galiojimą (Institucijos ir Teismo susitarimo 34 straipsnis)⁽⁴¹⁾.
14. Jeigu nacionalinis teismas sustabdo bylą, pvz., laukdamas Institucijos sprendimo (šio pranešimo 12 punkte aprašyta situacija), ELPA teismui nepriėmus galutinio sprendimo byloje dėl pripažinimo negaliojančiu arba prašant patariamąsios nuomonės (šio pranešimo 13 punkte aprašyta situacija), nacionalinis teismas privalo ištirti, ar būtina įsakyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, siekiant apsaugoti šalių interesus⁽⁴²⁾.

III. ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS IR NACIONALINIŲ TEISMŲ BENDRADARBIAVIMAS

15. EEE susitarimas bei Institucijos ir Teismo susitarimas aiškiai nenumato kitokio nacionalinių teismų ir ELPA priežiūros institucijos bendradarbiavimo negu nacionalinių teismų ir ELPA teismo mechanizmas pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 34 straipsnį. Vis dėlto EEE susitarimo 3 straipsnis, kuris sudarytas pagal EB sutarties 10 straipsnio pavyzdį ir daugeliu atžvilgių jį atspindi, susitariančiąsias šalis įpareigoja imtis visų tinkamų priemonių EEE susitarime numatytų įsipareigojimų įvykdymui palengvinti. Bendrijos teismų teigimu, EB sutarties 10 straipsniu Europos institucijoms ir valstybėms narėms skiriamos pareigos tarpusavyje bendradarbiauti siekiant EB sutarties tikslų. EB sutarties 10 straipsnis

⁽³⁶⁾ II skyriaus 16 straipsnio 1 dalis.

⁽³⁷⁾ Institucija pradeda procesą siekdama priimti sprendimą pagal II skyriaus 7–10 straipsnius (žr. III skyriaus 2 straipsnio 2 dalį). Europos Teisingumo Teismo teigimu, jeigu pradėdamas procesą, reiškia Komisija priima oficialų dokumentą, kuris įrodo jos ketinimą priimti sprendimą (Bylos 48/72 *Brasserie de Haecht* [1973] Rink. 77, 16 punktas).

⁽³⁸⁾ Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 53 punktas, ir sujungtų bylų C-319/93, C-40/94 ir C-224/94 *Dijkstra* [1995] Rink. I-4471, 34 punktas. Išsamesnės informacijos šiuo klausimu rasite šio pranešimo 21 punkte.

⁽³⁹⁾ Žr. II skyriaus 16 straipsnio 1 dalį, Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 47 punktą ir Bylos C-344/98 *Masterfoods* [2000] Rink. I-11369, 51 punktą.

⁽⁴⁰⁾ Bylos 314/85 *Foto-Frost* [1987] Rink. 4199, 12–20 punktai.

⁽⁴¹⁾ Žr. II skyriaus 16 straipsnio 1 dalį ir Bylos C-344/98 *Masterfoods* [2000] Rink. I-11369, 52–59 punktus.

⁽⁴²⁾ Bylos C-344/98 *Masterfoods* [2000] Rink. I-11369, 58 punktas.

numato, kad Komisija privalo padėti nacionaliniams teismams taikyti Bendrijos teisę⁽⁴³⁾. Remdamasi atitinkamu EEE susitarimo 3 straipsniu bei Institucijos ir Teismo susitarimo 2 straipsniu Institucija laikosi nuomonės, kad ji yra analogiškai įpareigota bendradarbiauti su ELPA valstybių teismais. Nacionaliniai teismai taip pat gali būti įpareigoti padėti Institucijai įgyvendinti jos uždavinius⁽⁴⁴⁾.

16. Siekiant taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius taip pat reikėtų prisiminti nacionalinių teismų ir nacionalinių valdžios institucijų, ypač nacionalinių konkurencijos institucijų, bendradarbiavimą. Nors šių nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimą visų pirma reglamentuoja nacionalinės taisyklės, pagal II skyriaus 15 straipsnio 3 dalį numatyta galimybė nacionalinėms konkurencijos institucijoms pateikti pastabas tos ELPA valstybės nacionaliniams teismams. Šiam pastabų teikimui yra *mutatis mutandis* taikytini šio pranešimo 31 ir 33–35 punktai.

A. ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA KAIP AMICUS CURIAE

17. Kad nacionaliniams teismams padėtų taikyti EEE konkurencijos taisykles, ELPA priežiūros institucija yra įpareigota nacionaliniams teismams teikti pagalbą, jeigu tokia pagalba jiems būtina sprendimui dėl bylos priimti. II skyriaus 15 straipsnyje nurodomos dažniausiai pasitaikančios tokios pagalbos rūšys: informacijos perdavimas (21–26 punktai) ir Institucijos nuomonė (27–30 punktai) nacionalinių teismų prašymu bei Institucijos pastabų pateikimas (31–35 punktai). Kadangi II skyriuje numatomos tokios pagalbos rūšys, jos negali apriboti ELPA valstybių taisyklės. Tačiau jeigu šiuo tikslu nėra numatytų EEE procesinių taisyklių, būtinų palengvinti tokios pagalbos teikimą, ELPA valstybės privalo patvirtinti tinkamas procesines taisykles, pagal kurias nacionaliniams teismams ir Institucijai būtų leidžiama visapusiškai pasinaudoti II skyriuje numatytomis galimybėmis⁽⁴⁵⁾.

18. Nacionalinis teismas gali siųsti raštišką prašymą suteikti pagalbą šiuo adresu:

Autorité de surveillance AELE
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles

arba el.paštu

registry@eftasurv.int

19. Reikėtų prisiminti, kad ELPA priežiūros institucija gerbs nacionalinių teismų savarankiškumą su jais bendradarbiaujant bet kokia forma. Taigi Institucijos siūloma pagalba nacionaliniams teismams nėra privaloma. Institucija taip pat yra įpareigota užtikrinti profesinį slaptumą bei savo pačios funkcionavimą ir savarankiškumą⁽⁴⁶⁾. Pagal EEE susitarimo 3 straipsnį bei Institucijos ir Teismo susitarimo 2 straipsnį teikdama pagalbą nacionaliniams teismams dėl EEE konkurencijos taisyklių taikymo Institucija yra įpareigota išlikti neutrali ir objektyvi. Iš tikrųjų pagalbos teikimas nacionaliniams teismams yra Institucijos pareigos ginti visuomenės interesus dalis. Taigi ji nesiekia veikti šalių, dalyvaujančių nacionaliniame teisme nebaigtoje nagrinėti byloje, privačių interesų labui. Todėl Institucija neišklausys šalių dėl jos teikiamos pagalbos nacionaliniam teismui. Jeigu į Instituciją kreipsis kuri nors šalis, dalyvaujanti teisme nebaigtoje nagrinėti byloje nacionaliniame teisme iškeltais klausimais, apie tai ji praneš nacionaliniam teismui, nepriklausomai nuo to, ar šalys kreipėsi prieš tai, kai nacionalinis teismas paprašė bendradarbiauti, ar po to.

⁽⁴³⁾ Bylos C-2/88 *Imm Zwartveld* [1990] Rink. I-3365, 16–22 punktai ir Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 53 punktas.

⁽⁴⁴⁾ C-94/00 *Roquette Frères* [2002] Rink. 9011, 31 punktas.

⁽⁴⁵⁾ Dėl tokių nacionalinių procesinių taisyklių suderinamumo su EEE teisės bendraisiais principais žr. šio pranešimo 9 ir 10 punktus.

⁽⁴⁶⁾ Dėl šių įsipareigojimų žr., pvz., šio pranešimo 23–26 punktus.

20. ELPA priežiūros institucijos metinėje ataskaitoje bus paskelbtas apibendrinimas, kaip vyko pagal šį pranešimą numatytas bendradarbiavimas su nacionaliniais teismais. Savo nuomones ir pastabas Institucija taip pat gali pateikti tinklalapyje.

1. ELPA priežiūros institucijos įsipareigojimas perduoti informaciją nacionaliniams teismams

21. ELPA priežiūros institucija įsipareigojimą nacionaliniams teismams teikti pagalbą taikant EEE konkurencijos teisę daugiausia vykdo laikydamasi pareigos nacionaliniams teismams perduoti turimą informaciją. Nacionalinis teismas gali, pvz., Institucijos prašyti pateikti turimus dokumentus arba procedūrinio pobūdžio informaciją, kad jis galėtų išsiaiškinti, ar tam tikrą bylą Institucija nebaigė nagrinėti, ar Institucija pradėjo procedūrą arba pateikė poziciją. Nacionalinis teismas taip pat gali Institucijos klausti, kada tikimasi priimti sprendimą, kad galėtų nustatyti sąlygas bet kokiam sprendimui sustabdyti procesą arba nustatyti, ar reikia patvirtinti laikinąsias apsaugos priemones ⁽⁴⁷⁾.
22. Siekdama užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą su nacionaliniais teismais, ELPA priežiūros institucija stengsis nacionaliniam teismui pateikti reikiamą informaciją per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos. Jeigu Institucijai nacionalinio teismo tenka prašyti papildomo prašymo paaiškinimo arba jeigu Institucija turi konsultuotis su asmenimis, kuriems informacijos perdavimas daro tiesioginį poveikį, tas laikotarpis prasideda nuo tos dienos, kai Institucija gauna reikiamą informaciją.
23. Perduodama informaciją nacionaliniams teismams ELPA priežiūros institucija turi užtikrinti pagal EEE susitarimo 122 straipsnį bei Institucijos ir Teismo susitarimo 14 straipsnį fiziniams ir juridiniams asmenims numatomas garantijas ⁽⁴⁸⁾. Pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 14 straipsnį Institucijos pareigūnams ir kitiems tarnautojams neleidžiama atskleisti informacijos, kurią jie yra įsipareigoję saugoti kaip profesinę paslaptį. Pagal EEE susitarimo 122 straipsnį reikalaujama, kad susitariančiųjų šalių atstovai, delegatai, ekspertai, pareigūnai ir kiti tarnautojai, netgi nustoję eiti savo pareigas, neturi teisės atskleisti informacijos, kurią jie yra įsipareigoję saugoti kaip tarnybinę paslaptį, o ypač informacijos apie įmones, jų verslo ryšius arba sąnaudų sudedamąsias dalis. Šis įsipareigojimas taip pat nustatytas II skyriaus 28 straipsniu. Informacija, saugoma kaip profesinė paslaptis, gali būti konfidenciali informacija ir verslo paslaptys. Verslo paslaptys — tai informacija, kurios atskleidimas visuomenei ir perdavimas kitam asmeniui gali rimtai pakenkti tą informaciją suteikusio asmens interesams ⁽⁴⁹⁾.
24. EEE susitarimo 3 ir 122 straipsniais bei Institucijos ir Teismo susitarimo 14 straipsniu nesiekama ELPA priežiūros institucijai visiškai uždrausti nacionaliniams teismams perduoti informacijos, kurią įsipareigota saugoti kaip profesinę paslaptį. Remdamasi patvirtinta Bendrijos teismų praktika, pagal kurią numatoma Komisijos pareiga bendradarbiauti su nacionaliniais teismais, Institucija laikosi nuomonės, kad lygiai taip pat laikydamasi pareigos bendradarbiauti Institucija turi nacionaliniams teismams teikti visą jų prašoma informaciją, netgi tą, kuri saugoma kaip profesinė paslaptis. Tačiau bendradarbiaudama su nacionaliniais teismais Institucija jokiomis aplinkybėmis negali pakenkti EEE susitarimo 122 straipsnyje bei Institucijos ir Teismo susitarimo 14 straipsnyje numatytoms garantijoms.
25. Taigi prieš perduodama kaip profesinę paslaptį saugomą informaciją nacionaliniams teismams ELPA priežiūros institucija teismui primins įsipareigojimą pagal EEE teisę užtikrinti EEE susitarimo 122 straipsniu bei Institucijos ir Teismo susitarimo 14 straipsniu suteikiamas teises fiziniams ir juridiniams asmenims ir klaus teismo, ar jis gali garantuoti ir ar garantuos konfidencialios informacijos ir verslo paslaptčių apsaugą. Jeigu nacionalinis teismas to garantuoti negali, Institucija jam neperduoda kaip profesinė paslaptis saugomos informacijos ⁽⁵⁰⁾. Tik jeigu nacionalinis teismas tvirtina galįs užtikrinti konfidencialios informacijos ir verslo paslaptčių apsaugą, Institucija perduos prašomą informaciją, nurodydama, kurios dalys yra kaip profesinė paslaptis saugoma informacija, o kurios nėra ir gali būti atskleistos.

⁽⁴⁷⁾ Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 53 punktas, bei sujungtų bylų C-319/93, C-40/94 ir C-224/94 *Dijkstra* [1995] Rink. I-4471, 34 punktas.

⁽⁴⁸⁾ Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 53 punktas.

⁽⁴⁹⁾ Bylos T-353/94 *Postbank* [1996] Rink. II-921, 86 ir 87 punktai ir bylos 145/83 *Adams* [1985] Rink. 3539, 34 punktas.

⁽⁵⁰⁾ Bylos C-2/88 *Zwartveld* [1990] Rink. I-4405, 10 ir 11 punktai ir Bylos T-353/94 *Postbank* [1996] Rink. II-921, 93 punktas.

26. Yra ir kitų išimčių, susijusių su ELPA priežiūros institucijos informacijos atskleidimu nacionaliniams teismams. Institucija visų pirma gali atsakyti perduoti informaciją nacionaliniams teismams dėl svarbiausių prižasčių, susijusių su poreikiu apsaugoti EEE interesus arba vengti pakenkti jos funkcionavimui ir savarankiškumui, ypač keliant pavojų jai pasiekti pavestus uždavinius⁽⁵¹⁾. Taigi Institucija nacionaliniams teismams neperduos informacijos, kurią savanoriškai pateikė prašymą dėl atleidimo nuo baudų pateikęs asmuo, negavusi jo sutikimo.

2. Nuomonės dėl klausimų, susijusių su EEE konkurencijos taisyklių taikymu, prašymas

27. Jeigu nacionalinis teismas raginamas taikyti EEE konkurencijos taisykles nebaigta nagrinėti bylai, jis pirmiausia gali naudotis ELPA teismo praktika, EEE teisės aktais, ELPA priežiūros institucijos sprendimais, pranešimais ir gairėmis taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius⁽⁵²⁾, taip pat atitinkama Bendrijos teismų ir Komisijos teismine praktika bei sprendimais taikant EEE teisę ir atitinkamą Bendrijos teisę. Kai šios priemonės nesuteikia pakankamo orientyro, nacionalinis teismas gali paprašyti Institucijos nuomonės dėl klausimų, susijusių su EEE konkurencijos taisyklių taikymu. Nacionalinis teismas Institucijos gali prašyti nuomonės ekonominiiais, faktiniais ir teisiniais klausimais⁽⁵³⁾. Žinoma, tai turi neprieštarauti galimybei arba nacionalinio teismo išipareigojimui prašyti ELPA teismo patariamąsios nuomonės dėl EEE teisės nuostatų galiojimo aiškinimo pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 34 straipsnį.
28. Kad ELPA priežiūros institucija galėtų nacionaliniam teismui pateikti naudingą nuomonę, ji gali prašyti, kad nacionalinis teismas pateiktų daugiau informacijos⁽⁵⁴⁾. Siekdama užtikrinti veiksmingą bendradarbiavimą su nacionaliniais teismais, Institucija stengsis nacionaliniam teismui pateikti prašomą nuomonę per keturis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos. Jeigu siekdama parengti nuomonę Institucija prašė, kad nacionalinis teismas pateiktų daugiau informacijos, tas laikotarpis prasideda nuo tos dienos, kai ji gauna papildomos informacijos.
29. ELPA priežiūros institucijos nuomonėje nacionaliniam teismui bus pateikta tik faktinė informacija arba tik prašytas ekonominis arba teisinis paaiškinimas, nenagrinėjant nacionalinio teismo svarstomos bylos iš esmės. Be to, Institucijos nuomonė nacionaliniam teismui nėra teisiškai privaloma.
30. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio pranešimo 19 punkte, ELPA priežiūros institucija neišklausys šalių prieš parengdama nuomonę nacionaliniam teismui. Dėl Institucijos nuomonės nacionalinis teismas turės imtis veiksmų pagal atitinkamas EEE teisės bendriesiems principams neprieštaraujančias nacionalines procesines taisykles.

3. ELPA priežiūros institucijos pastabų pateikimas nacionaliniam teismui

31. Pagal II skyriaus 15 straipsnio 3 dalį nacionalinės konkurencijos institucijos ir ELPA priežiūros institucija gali pateikti pastabas dėl klausimų, susijusių su EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymu, nacionaliniam teismui, kuris yra raginamas taikyti tų straipsnių nuostatas. II skyriuje išskiriamos rašytinės pastabos, kurias nacionalinės konkurencijos institucijos ir Institucija gali pateikti savo iniciatyva, ir žodines pastabas, kurias galima pateikti tik gavus nacionalinio teismo leidimą⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Bylos C-2/88 *Zwartveld* [1990] Rink. I-4405, 10 ir 11 punktai; Bylos C-275/00 *First and Franex* [2002] Rink. I-10943, 49 punktas ir Bylos T-353/94 *Postbank* [1996] Rink. II-921, 93 punktas.

⁽⁵²⁾ Žr. šio pranešimo 8 punktą.

⁽⁵³⁾ Bylos C-234/89 *Delimitis* [1991] Rink. I-935, 53 punktas ir sujungtų bylų C-319/93, C-40/94 ir C-224/94 *Dijkstra* [1995] Rink. I-4471, 34 punktas.

⁽⁵⁴⁾ Plg. Bylos 96/81 *Komisija prieš Nyderlandus* [1982] Rink. 1791, 7 punktą ir Bylos 272/86 *Komisija prieš Graikiją* [1988] Rink. 4875, 30 punktą.

⁽⁵⁵⁾ Pagal II skyriaus 15 straipsnio 4 dalį šios nuostatos nepažeidžia nacionalinių konkurencijos institucijų platesnės teisės teikti pastabas teismams pagal nacionalinę teisę.

32. II skyriuje nurodoma, kad ELPA priežiūros institucija pateiks pastabas tik jeigu to reikia siekiant nuosekliai taikyti EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnį. Kadangi toks yra pastabų pateikimo tikslas, Institucija teiks tik su ekonomine ir teisine byla, kuri nagrinėjama nacionaliniame teisme, pagrindiančių faktų analize susijusias pastabas.
33. Kad ELPA priežiūros institucija galėtų pateikti naudingų pastabų, nacionalinių teismų gali būti prašoma Institucijai išsiųsti visų bylos įvertinimui atlikti būtinų dokumentų kopijas arba užtikrinti, kad jos būtų išsiųstos. Atsižvelgiant į II skyriaus 15 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, tuos dokumentus ELPA priežiūros institucija naudos tik tam, kad galėtų parengti pastabas ⁽⁵⁶⁾.
34. Kadangi II skyriuje nenumatoma procedūrinė sistema, pagal kurią reikia pateikti pastabas, atitinkamai vadovaujamosi ELPA valstybių procesinėmis taisyklėmis ir praktika. Jeigu ELPA valstybė dar nesukūrė atitinkamos procedūrinės sistemos, nacionalinis teismas turi nustatyti, kurios procesinės taisyklės yra tinkamos pastaboms dėl nacionaliniame teisme nagrinėjamos bylos teikti.
35. Taikant procedūrinę sistemą turėtų būti laikomasi šio pranešimo 10 punkte nustatytų principų. Tai reiškia, kad pastabų dėl klausimų, susijusių su EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymu, teikimo procedūrinė sistema
- a) turi būti suderinta su EEE teisės bendraisiais principais, ypač su bylos šalių pagrindinėmis teisėmis;
 - b) negali veikti taip, kad būtų itin sunku arba praktiškai neįmanoma teikti tokias pastabas (veiksmingumo principas) ⁽⁵⁷⁾;
 - c) negali veikti taip, kad teikti pastabas būtų sunkiau negu jas teikti teismo proceso metu taikant lygiavertę nacionalinę teisę (lygiavertiškumo principas).

B. KAIP NACIONALINIAI TEISMAI PALENGVINA ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS VAIDMENĮ UŽTIKRINANT EEE KONKURENCIJOS TAISYKLIŲ LAIKYMAŠI

36. Kadangi bendradarbiaudamos ELPA valstybių institucijos yra įpareigos ir padėti ELPA priežiūros institucijai siekiant EEE susitarimo tikslų ⁽⁵⁸⁾, II skyriuje pateikiami trys tokios pagalbos pavyzdžiai: 1) bylos, dėl kurios Institucija pageidautų pateikti pastabas, įvertinimui būtinų dokumentų perdavimas (žr. 33 punktą); 2) sprendimų dėl EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymo siuntimas; 3) nacionalinių teismų vaidmuo Institucijai atliekant patikrinimą.

1. Nacionalinių teismų sprendimų dėl EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymo siuntimas

37. Pagal II skyriaus 15 straipsnio 2 dalį ELPA valstybės ELPA priežiūros institucijai atsiunčia kiekvieno nacionalinių teismų rašytinio sprendimo dėl EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymo kopiją, kuri perduodama nedelsiant, kai tik bylos šalys supažindinamos su visu rašytiniu sprendimo tekstu. Nacionalinių sprendimų dėl EEE susitarimo 53 arba 54 straipsnio taikymo ir informacijos, susijusios su nacionalinių teismų procesais, informacijos siuntimas Institucijai suteikia galimybę Institucijai laiku susipažinti su bylomis, dėl kurių ji turėtų pateikti pastabų, jeigu viena iš bylos šalių sprendimui pateiktų apeliaciją.

2. Nacionalinių teismų vaidmuo ELPA priežiūros institucijai atliekant patikrinimą

38. Galiausiai nacionaliniai teismai gali turėti reikšmės ELPA priežiūros institucijai atliekant įmonių ir jų asociacijų patikrinimą. Nacionalinių teismų vaidmuo priklauso nuo to, ar patikrinimai atliekami įstaigos ar kitose patalpose.

⁽⁵⁶⁾ Taip pat žr. II skyriaus 28 straipsnio 2 dalį, pagal kurią ELPA priežiūros institucijai neleidžiama atskleisti informacijos, kuri buvo gauta ir kuriai galioja įpareigojimas užtikrinti profesinį slaptumą.

⁽⁵⁷⁾ Sujungtų bylų 46/87 ir 227/88 *Hoechst* [1989] Rink., 2859, 33 punktas. Taip pat žr. II skyriaus 15 straipsnio 3 dalį.

⁽⁵⁸⁾ Bylos C-69/90 Komisija prieš Italiją [1991] Rink. 6011, 15 punktas.

39. Patikrinimą atliekant įstaigos patalpose, pagal nacionalinę teisę gali būti reikalaujama nacionalinio teismo leidimo nacionalinei teisę taikančiai institucijai padėti ELPA priežiūros institucijai, jeigu atitinkama įmonė tam prieštarauja. Tokio leidimo taip pat gali būti reikalaujama kaip atsargumo priemonės. Nagrinėdamas prašymą nacionalinis teismas turi teisę patikrinti, ar Institucijos sprendimas dėl patikrinimo yra autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos arba perdėtos, atsižvelgiant į patikrinimo objektą. Kontroliuodamas prievartos priemonių proporcingumą nacionalinis teismas gali tiesiogiai arba per nacionalinę konkurencijos instituciją prašyti Institucijos pateikti išsamius paaiškinimus, ypač dėl to, kokių pagrindų Institucija įtaria, kad yra padarytas EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių pažeidimas, taip pat dėl įtariamo pažeidimo rimtumo ir dėl atitinkamos įmonės dalyvavimo pažeidime pobūdžio ⁽⁵⁹⁾.
40. Siekiant atlikti patikrinimus kitose patalpose, pagal II skyrių reikalaujama iš nacionalinio teismo leidimą gauti prieš įgyvendinant ELPA priežiūros institucijos sprendimą atlikti tokį patikrinimą. Tokiu atveju nacionalinis teismas gali patikrinti, ar Institucijos sprendimas dėl patikrinimo yra autentiškas ir ar numatytos prievartos priemonės nėra savavališkos arba perdėtos, ypač atsižvelgiant į įtariamo pažeidimo rimtumą, ieškomų įrodymų svarbą, atitinkamos įmonės dalyvavimą pažeidime ir į pagrįstą tikimybę, kad veiklos knygos ir dokumentai, susiję su patikrinimo objektu, yra laikomi tose patalpose, kurioms patikrinti prašoma leidimo. Nacionalinis teismas gali tiesiogiai arba per nacionalinę konkurencijos instituciją prašyti Institucijos pateikti išsamius paaiškinimus apie elementus, būtinus numatomų prievartos priemonių proporcingumo kontrolei įgyvendinti ⁽⁶⁰⁾.
41. Abiem atvejais, nurodytais 39 ir 40 punktuose, nacionalinis teismas negali abejoti ELPA priežiūros institucijos sprendimo teisėtumu arba būtinybe atlikti patikrinimą, taip pat jis negali reikalauti jam pateikti informacijos iš Institucijos dosjė ⁽⁶¹⁾. Be to, bendradarbiaudamas nacionalinis teismas yra įpareigotas priimti sprendimą per tinkamą laikotarpį, per kurį Institucija galėtų veiksmingai atlikti patikrinimą ⁽⁶²⁾.

IV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

42. Šis pranešimas parengtas siekiant nacionaliniams teismams padėti taikyti EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius. Pranešimas nacionaliniams teismams nėra privalomas ir nedaro poveikio ELPA valstybių, fizinių ir juridinių asmenų pagal EEE teisę numatytoms teisėms ir išipareigojimams.
43. Šis pranešimas pakeičia 1995 m. pranešimą dėl nacionalinių teismų ir ELPA priežiūros institucijos bendradarbiavimo taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ II skyriaus 20 straipsnio 6–8 dalys ir Byla C-94/00 *Roquette Frères* [2002] Rink 9011.

⁽⁶⁰⁾ II skyriaus 21 straipsnio 3 dalis.

⁽⁶¹⁾ Bylos C-94/00 *Roquette Frères* [2002] Rink. 9011, 39 ir 62–66 punktai.

⁽⁶²⁾ Žr. ten pat 91 ir 92 punktus.

⁽⁶³⁾ OL C 112, 1995 5 4, p. 7.

PRIEDAS

EEE SUSITARIMO XIV PRIEDE IR ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS PRANEŠIMŲ AIŠKINAMUOSIUOSE RAŠTUOSE NURODYTI TEISĖS AKTAI, ATITINKANTYS BENDRIJOS BENDRŲJŲ IŠIMČIŲ REGLAMENTUS

Atnaujintą sąrašą rasite ir ELPA priežiūros institucijos tinklalapyje:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Su konkrečiu sektoriumi nesusijusios taisyklės**1. Bendro pobūdžio pranešimai**

- Pranešimas dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo EEE konkurencijos teisės tikslams (OL L 200, 1998 7 16, p. 48, ir OL EEE priedas Nr. 28, 1998 7 16, p. 3).
- Pranešimas apie mažareikšmius susitarimus, kurie reikšmingai neapriboja konkurencijos pagal EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalį (*de minimis*) (OL C 67, 2003 3 20, p. 20, ir OL EEE priedas Nr. 15, 2003 3 20, p. 11).
- Gairės dėl poveikio prekybos koncepcijai pagal EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, dar nepaskelbtos.
- Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo, dar nepaskelbtos.
- Pranešimas apie ELPA konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimą, dar nepaskelbtas.
- Pranešimas dėl nacionalinių teismų ir ELPA priežiūros institucijos bendradarbiavimo taikant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius, dar nepaskelbtas.
- Pranešimas dėl nacionalinių konkurencijos institucijų ir ELPA priežiūros institucijos bendradarbiavimo nagrinėjant EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių taikymo sričiai priklausančias bylas, dar nepaskelbtas.

2. Vertikalieji susitarimai

- Teisės aktas, atitinkantis 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2790/1999 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų ir suderintų veiksmų grupėms (OL L 336, 1999 12 29, p. 21), nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 2 punkto B skyriuje, pakeistas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 18/2000, L 103, 2001 4 12, p. 36 ir OL EEE priedu Nr. 20, 2001 4 12, p. 179.
- Gairės dėl vertikalųjų apribojimų (OL C 122, 2002 5 23, p. 1 ir OL EEE priedas Nr. 26, 2002 5 23, p. 7).

3. Horizontalūs bendradarbiavimo susitarimai

- Teisės aktas, atitinkantis 2000 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2658/2000 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo specializacijos susitarimų grupėms (OL L 304, 2000 12 5, p. 21), nurodytas EEE susitarimo IX priedo 6 punkto D skyriuje, pakeistas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 113/2000, OL L 52, 2001 2 22, p. 38 ir OL EEE priedu Nr. 9, 2001 2 22, p. 5.
- Teisės aktas, atitinkantis 2000 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2659/2000 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros susitarimų grupėms (OL L 304, 2000 12 5, p. 7), nurodytas EEE susitarimo IX priedo 7 punkto D skyriuje (pakeistas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 113/2000, OL L 52, 2001 2 22, p. 38 ir OL EEE priedu Nr. 9, 2001 2 22, p. 5).
- Gairės dėl EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo horizontaliems bendradarbiavimo susitarimams (OL C 266, 2002 10 31, p. 1 ir OL EEE priedas Nr. 55, 2002 10 31, p. 1).

4. Licencinės sutartys ir technologijų perdavimas

- Teisės aktas, atitinkantis 2004 m. balandžio 27 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 772/2004 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo technologijų perdavimo susitarimų kategorijoms (OL L 123, 2004 4 27, p. 11) nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 5 punkto C skyriuje, įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu 42/2005, dar nepaskelbtas.

B. Konkrečių sektorių taisyklės1. *Draudimas*

- Teisės aktas, atitinkantis 2003 m. vasario 27 d. Reglamentą (EB) Nr. 358/2003 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų rūšims draudimo sektoriuje (OL L 53, 2003 2 28, p. 8), nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 15b punkto J skyriuje, įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 82/2003 (OL L 257, 2003 10 9, p. 37 ir OL EEE priedas Nr. 51, 2003 10 9, p. 24).

2. *Automobilių pramonė*

- Teisės aktas, atitinkantis 2002 m. liepos 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1400/2002 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims motorinių transporto priemonių sektoriuje (OL L 203, 2002 8 1, p. 30), nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 4b punkto B skyriuje, įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 136/2002, OL L 336, 2002 12 12, p. 38, ir OL EEE priedas Nr. 61, 2002 12 12, p. 31.

3. *Telekomunikacijos*

- Gairės dėl EEE konkurencijos taisyklių taikymo telekomunikacijų sektoriuje (OL L 153, 1994 6 18, p. 35 ir OL EEE priedas Nr. 15, 1994 6 18, p. 34).

4. *Transporto paslaugos*

- Teisės aktas, atitinkantis Reglamentą (EEB) Nr. 1617/93 dėl Sutarties 85 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikrų grupių susitarimams ir suderintiems veiksams, susijusiems su bendru tvarkaraščių planavimu ir derinimu, bendromis operacijomis, konsultacijomis dėl keleivių ir krovinių reguliariojo oro susisiekimo tarifų ir laiko tarpų paskirstymo oro uostuose (OL L 155, 1993 6 26, p. 18), nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 11b punkto G skyriuje, įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 7/1994 ir iš dalies pakeistas EEE jungtinio komiteto sprendimu 65/1996, OL L 71, 1997 3 13, p. 38 ir OL EEE priedas Nr. 11, 1997 3 13, p. 41, EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 87/1999, OL L 296, 2000 11 23, p. 47 ir OL EEE priedas Nr. 54, 2000 11 23, p. 268 (Islandijai), 2 dalis, p. 232 (Norvegijai), ir EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 96/2001, OL L 251, 2001 9 20, p. 23, ir OL EEE priedas Nr. 47, 2001 9 20, p. 10.
 - Teisės aktas, atitinkantis 2000 m. balandžio 19 d. Reglamentą (EB) Nr. 823/2000 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikroms linijinės laivybos bendrovių (konsorciūmų) susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų grupėms (OL L 100, 2000 4 20, p. 24), nurodytas EEE susitarimo XIV priedo 11c punkto G skyriuje, įtrauktas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 12/1996, OL L 124, 1996 5 23, p. 13, ir OL EEE priedas Nr. 22, 1996 5 23, p. 54, pakeistas EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 49/2000, OL L 237, 2000 9 21, p. 60, ir OL EEE priedas Nr. 42, 2000 9 21, p. 3.
-

**Norvegijos valdžios institucijų pranešimas apie regioninę socialinio draudimo įmokų diferenciaciją
ELPA priežiūros institucija nusprendė neprieštarauti dėl priemonės, apie kurią pranešta**

(2006/C 305/11)

Priėmimo data: 2006 m. liepos 19 d.

ELPA valstybė: Norvegija

Bylos Nr: 59280

Pavadinimas: Regioninė socialinio draudimo įmokų diferenciacija

Tikslas: Sumažinti arba užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui rečiausiai apgyvendintuose Norvegijos regionuose, skatinant juose užimtumą

Teisinis pagrindas: Article 1 of the yearly Resolution of the Parliament on rates for social security contributions etc, and Section 23-2 of Act No 19 of 28 February 1997 relating to the National Insurance Scheme (Folketrygdloven)

Biudžetas: Apie 8,5 mlrd. NOK (apie 1 mlrd. EUR) per metus

Trukmė: Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Autentišką sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti tinklalapyje:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>.

Viešųjų pirkimų srityje taikomos ribinės vertės

(2006/C 305/12)

Ribinės vertės, taikomos pagal aktą, nurodytą EEE susitarimo XVI priedo 2 punkte ⁽¹⁾ (2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2083/2005) ir aktą, nurodytą EEE susitarimo XVI priedo 4 punkte ⁽²⁾ (2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/17/EB su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2083/2005), yra šios:

Eurai	Islandijos kronos	Šveicarijos frankai (Lichtenšteinas)	Norvegijos kronos
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Su pakeitimais, padarytais EEE jungtinio komiteto 2006 m. birželio 2 d. sprendimais Nr. 68/2006 ir Nr. 69/2006, iš dalies keičiančiais EEE susitarimo XVI priedą (Viešieji pirkimai).

⁽²⁾ *Idem*.

ELPA Priežiūros institucijos pranešimas dėl neoficialių gairių, susijusių su naujais, pavieniais atvejais kylančiais klausimais dėl EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių (patariamieji raštai)

(2006/C 305/13)

- A. Šis pranešimas išleistas remiantis Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau — EEE susitarimas) ir ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo (toliau — Institucijos ir Teismo susitarimas) nuostatomis.
- B. Europos Komisija (toliau — Komisija) išleido pranešimą „Komisijos pranešimas dėl neoficialių gairių, susijusių su naujais, pavieniais atvejais kylančiais klausimais dėl EB sutarties 81 ir 82 straipsnių (patariamieji raštai)“⁽¹⁾. Tame neprivalomame akte pateikiami principai ir taisyklės, kuriomis Komisija vadovaujasi konkurencijos srityje. Jame taip pat paaiškinama, kaip Komisija ketina įmonėms teikti neoficialius patarimus.
- C. ELPA Priežiūros institucija laiko minėtą aktą svarbiu EEE. Siekiant išlaikyti lygias konkurencijos sąlygas ir užtikrinti vienodą EEE konkurencijos taisyklių taikymą visoje Europos ekonominėje erdvėje, Institucija, remdamasi Institucijos ir Teismo susitarimo 5 straipsnio 2 dalies b punktu jai suteiktomis galiomis, priima šį pranešimą. Taikydama atitinkamas EEE taisykles konkrečiais atvejais, ji ketina laikytis šiame pranešime nustatytų principų ir taisyklių⁽²⁾.
- D. Šio pranešimo tikslas yra išdėstyti, kaip ELPA Priežiūros institucija ketina konkrečiais atvejais teikti neoficialius patarimus dėl EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių taikymo.
- E. Šis pranešimas taikomas tais atvejais, kai Institucija yra kompetentinga priežiūros institucija pagal EEE susitarimo 56 straipsnį.

I. INSTITUCIJOS IR TEISMO SUSITARIMO 4 PROTOKOLO I DALIES II SKYRIUS

1. Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo I dalies II skyriumi⁽³⁾ (toliau — II skyrius) nustatoma nauja EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnių įgyvendinimo sistema ELPA lygmeniu. II skyriumi siekiama ne tik vėl sutelkti pagrindinį dėmesį į veiksmingą konkurencijos taisyklių įgyvendinimą, bet ir sukurti teisinį aiškumą, kadangi jame numatyta, kad susitarimai⁽⁴⁾, kuriems taikoma 53 straipsnio 1 dalis ir kurie atitinka 53 straipsnio 3 dalį, galioja ir visiškai vykdomi *ab initio* be išankstinio konkurencijos institucijos sprendimo (II skyriaus 1 straipsnis).
2. II skyriaus nuostatomis nustatoma ELPA Priežiūros institucijos, ELPA valstybių konkurencijos institucijų ir ELPA valstybių teismų kompetencija taikyti visas 53 ir 54 straipsnių nuostatas ir daugeliu priedomių apribojamas nenuoseklus taikymo pavojus, kartu užtikrinant teisinio aiškumo pirmenybę bendrovių atžvilgiu, t. y. kad konkurencijos taisyklės būtų nuosekliai taikomos visoje EEE susitarimu apimamoje teritorijoje.
3. Įmonės paprastai yra gerai pasiruošusios įvertinti savo veiksmų teisėtumą tokiu būdu, kuris suteikia joms galimybę pagrįstai spręsti, ar sudaryti susitarimą ir pradėti veiksmus bei koku būdu tai daryti. Įmonės turi informaciją ir gali naudotis akty, atitinkančią EEE susitarimo XIV priede nurodytą Bendrijos bendrosios išimties reglamentų (toliau — bendrosios išimties), sistema, precedentine teise, bylų praktika ir išsamiais ELPA Priežiūros institucijos gairių ir pranešimų nurodymais⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OL C 101, 2004 4 27, p. 78–80.

⁽²⁾ Kompetencija nagrinėti pavieniais atvejais kylančius klausimus pagal EEE susitarimo 53 ir 54 straipsnius dalinasi ELPA Priežiūros institucija ir Komisija pagal EEE susitarimo 56 straipsnyje nustatytas taisykles. Nagrinėti bet kurį konkretų atvejį gali tik viena iš šių dviejų priežiūros institucijų.

⁽³⁾ Įsigaliojus 2004 m. rugsėjo 24 d. susitarimui, iš dalies keičiančiam ELPA valstybių susitarimą dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo, Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo II skyrius didžiąja dalimi bus atspindėtas ELPA lygmeniu Tarybos reglamente (EB) Nr. 1/2003 (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

⁽⁴⁾ Šiame pranešime terminas „susitarimas“ naudojamas įmonių asociacijų susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams apibūdinti. Terminu „veiksmai“ nurodoma dominuojančių įmonių vykdoma veikla. Terminu „įmonės“ taip pat apibūdinamos „įmonių asociacijos“.

⁽⁵⁾ Daugumą minėtų tekstų galima rasti <http://www.eftasur.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/> arba http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Kartu su II skyriumi ir esamų bendrųjų išimčių įvykdytos taisyklių reformos dėl 53 ir 54 straipsnių įgyvendinimo, buvo persvarstyti ELPA Priežiūros institucijos pranešimai ir gairės siekiant padėti ekonominės veiklos vykdytojams atlikti savo veiklos įvertinimą. Institucija taip pat paskelbė 53 straipsnio 3 dalies taikymo gaires⁽⁶⁾. Daugeliu atvejų tai suteikia įmonėms galimybę patikimai įvertinti jų susitarimus atsižvelgiant į 53 straipsnį. Be to, Institucija skiria didesnes už simbolines baudas⁽⁷⁾ tik nustatiusi horizontaliose priemonėse ar precedentinėje teisėje ir praktikoje, kad tam tikri veiksmai yra pažeidimas.
5. Kai susiduriama su atvejais, kurie nepaisant pirmiau nurodytų elementų yra tikrai neaiškūs, nes kelia naujus ar neišspręstus klausimus dėl 53 ir 54 straipsnių taikymo, pavienės įmonės gali kreiptis į ELPA Priežiūros instituciją, prašydamos neoficialaus patarimo. Jei ELPA Priežiūros institucija mano, kad tai reikalinga ir atitinka įgyvendinamus prioritetus, ji gali raštu (patariamasis raštas) pateikti tokį patarimą, susijusį su nauja problema, dėl 53 ir (arba) 54 straipsnių aiškinimo. Šiuo pranešimu tiksliai nustatoma ši priemonė.

II. SISTEMA NUSTATYTI, AR TEIKTI PATARIAMĄJĮ RAŠTĄ

6. II skyriumi ELPA Priežiūros institucijai suteikiama galia veiksmingai tirti 53 ir 54 straipsnių pažeidimus ir taikyti sankcijas⁽⁸⁾. Vienas svarbiausių II skyriaus tikslų yra užtikrinti veiksmingą EEE konkurencijos taisyklių įgyvendinimą pašalinant buvusią pranešimų sistemą ir leidžiant Institucijai sutelkti pagrindinį įgyvendinimo politikos dėmesį į didžiausius pažeidimus.
7. Nors II skyrius nepažeidžia ELPA Priežiūros institucijos galimybės teikti neoficialius patarimus pavienėms įmonėms, kaip nustatyta šiame pranešime, ši galimybė neturėtų trukdyti pirminiam II skyriaus tikslui — užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą. Todėl Institucija gali teikti tik neoficialius patarimus pavienėms įmonėms, jei tai atitinka įgyvendinimo prioritetus.
8. Atsižvelgiant į 7 punktą, gavusi prašymą pateikti patariamąjį raštą, ELPA Priežiūros institucija svarsto, ar tinka į jį atsakyti. Patariamąjo rašto teikimas gali būti svarstomas, jei įvykdyta šių sąlygų visuma:
 - a) Įvertinus susitarimą ar veiklą atsižvelgiant į EEE susitarimo 53 ir (arba) 54 straipsnį, kyla klausimas, kaip taikyti nuostatą, kuri neišaiškinta nei esamoje EEE teisinėje sistemoje, įskaitant ELPA teismo ir Bendrijos teismų praktiką, nei viešai prieinamose bendro pobūdžio rekomendacijose, sprendimų priėmimo precedentuose ar ELPA Priežiūros institucijos arba Komisijos ankstesniuose patariamuosiuose raštuose⁽⁹⁾.
 - b) Po *prima facie* klausimo ypatybių ir pagrindinių faktų įvertinimo paaiškėja, kad reikėtų paaiškinti naują klausimą patariamajame rašte atsižvelgiant į šias aplinkybes:
 - prekių ar paslaugų, susijusių su susitarimu ar veiksmais, ekonominę svarbą vartotojų požiūriu ir (arba)

⁽⁶⁾ ELPA Priežiūros institucijos pranešimas — EEE susitarimo 53 straipsnio 3 dalies taikymo gairės, dar nepaskelbtos.

⁽⁷⁾ Simbolinės baudos paprastai būna 1 000 EUR, žr. ELPA Priežiūros institucijos gaires dėl metodo nustatant baudų skyrimą pagal EEE konkurencijos taisykles, OL C 10, 2003 1 16, p. 16 ir OL Nr. 3 EEE priedas, 2003 1 16, p. 6.

⁽⁸⁾ Žr. Institucijos ir Teismo susitarimo 4 protokolo I dalies II skyriaus 7–9, 12, 17–24 ir 29 straipsnius.

⁽⁹⁾ EEE susitarimo 6 straipsnis numato, kad, nepažeidžiant tolesnės precedentų teisės plėtotės, įgyvendinant ir taikant susitarimo nuostatas, savo esme tolygias atitinkamoms Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutarties nuostatoms bei teisės aktams, priimtiems taikant šias dvi sutartis, jos yra aiškiamos pagal atitinkamas Europos Bendrijų Teisingumo Teismo nutartis, priimtas prieš pasirašant EEE susitarimą. Be to, Priežiūros ir teismo susitarimo 3 straipsnio 2 dalis numato, kad ELPA priežiūros institucija ir ELPA teismas, aiškindami ir taikydami Susitarimo nuostatas, privalo deramai atsižvelgti į Teisingumo Teismo nutartyse, priimtose po EEE susitarimo pasirašymo, nustatytus principus. Kaip nustatyta EEE susitarimo 58 straipsnyje ir 23 protokole, siekiant *inter alia* skatinti vienodą EEE susitarimo nuostatų įgyvendinimą, taikymą ir aiškinimą, Institucija ir Komisija tarpusavyje bendradarbiauja. Nors Komisijos sprendimai ir neoficialūs patariamieji laiški nėra privalomi Institucijai, Institucija siekia deramai atsižvelgti į Komisijos precedentinę praktiką.

- kokia apimtimi susitarimas ar veiksmai atitinka ar gali atitikti platesnes ekonomines rinkos reikmes ir (arba)
 - su sandoriu susijusių investicijų apimtį atsižvelgiant į atitinkamų bendrovių dydį ir apimtį sandorio, kuria jis yra susijęs su struktūrine veikla, pvz., ne visas funkcijas atliekančios bendrosios įmonės įsteigimu.
- c) Patariamasis raštas gali būti išduodamas remiantis pateikta informacija, t. y. be papildomo tyrimo.
9. Be to, ELPA Priežiūros institucija nenagrinės prašymo išduoti patariamąjį raštą esant vienai iš šių aplinkybių:
- prašyme keliami klausimai yra tapatūs ar panašūs į klausimus, nagrinėjamus ELPA teisme, Europos Bendrijų Teisingumo Teisme arba Pirmosios instancijos teisme;
 - prašyme nurodytą susitarimą ar veiksmus nagrinėja Institucija, ELPA valstybės teismas ar ELPA valstybės konkurencijos institucija.
10. ELPA priežiūros institucija nesvarstys hipotetinių klausimų ir neišduos patariamųjų raštų dėl susitarimų ar veiksmų, kurių šalys nebeįgyvendina. Vis dėlto įmonės gali pateikti prašymą Institucijai išduoti patariamąjį raštą, susijusį su numatomu susitarimu ar numatomais veiksmais, t. y. prieš susitarimo ar veiksmų įgyvendinimą. Kad prašymas būtų svarstomas, turi būti pakankamai pažengta į priekį sudarant sandorį.
11. Remiantis II skyriaus nuostatomis prašymu išduoti patariamąjį raštą nepažeidžiama ELPA Priežiūros institucijos teisė pradėti procesinius veiksmus atsižvelgiant į prašyme pateiktus faktus.

III. NURODYMAI KAIP PRAŠYTI PATARIMO

12. Prašymą gali pateikti įmonė ar įmonės, kurios sudarė ar ketina sudaryti susitarimą ar pradėti veiksmus, kuriems galėtų būti taikomi EEE susitarimo 53 ir (arba) 54 straipsniai, dėl su tokiu susitarimu ar veiksmais susijusių aiškinimo klausimų.
13. Prašymą pateikti patariamąjį raštą siųsti šiuo adresu:
- Autorité de surveillance de l'AELE
Direction de la concurrence et des aides d'État
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles
14. Nėra jokio standartinio blanko. Turėtų būti pateiktas memorandumas, kuriame aiškiai būtų nurodyta:
- visų susijusių įmonių duomenys ir kontaktams su ELPA Priežiūros institucija nustatytas vienas adresas;
 - konkretūs klausimai, kuriais prašoma patarimo;
 - visa ir išsami informacija dėl visų punktų, kurie yra svarbūs siekiant nuodugnai įvertinti pateiktus klausimus, įskaitant susijusius dokumentus;
 - atsižvelgiant į 8 punkto a dalį išsamus pagrindimas, kodėl prašyme pateiktas klausimas (-ai) yra naujas (-i);
 - bet kokia kita informacija, kuri padėtų įvertinti prašymą atsižvelgiant į šio pranešimo 8–10 punktuose paaiškintus klausimus, ypač į nurodymą, kad prašyme nurodytas susitarimas ar veiksmai nėra nagrinėjami EEE valstybės teisme ar ELPA valstybės konkurencijos institucijoje;
 - jei prašyme yra dalys, kurios yra laikomos verslo paslaptimi, jos turi būti aiškiai nurodytos;
 - bet kokia kita su tuo susijusi informacija ar dokumentai.

IV. PRAŠYMO NAGRINĖJIMAS

15. ELPA Priežiūros institucija iš esmės įvertina prašymą remdamasi pateikta informacija. Nežiūrint į 8 punkto c dalies nuostatas Institucija gali naudotis papildoma iš viešųjų šaltinių, buvusių procesinių veiksmų ar bet kokio kito šaltinio gauta informacija ir gali prašyti pareiškėjo (-ų) pateikti papildomą informaciją. Pareiškėjo (-ų) pateiktai informacijai taikomos įprastos profesinės paslapties taisyklės.
16. ELPA Priežiūros institucija gali pasidalyti gauta informacija su Komisija ir ELPA valstybių konkurencijos institucijomis ir gauti informaciją iš jų. Prieš išduodama patariamąjį raštą, ji gali svarstyti prašymo esmę su Komisija ir ELPA valstybių konkurencijos institucijomis.
17. Jei patariamasis raštas neišduodamas, ELPA Priežiūros institucija atitinkamai informuoja pareiškėją (-us).
18. Įmonė bet kuriuo metu gali atsiimti prašymą. Bet koku atveju, informacija, pateikta prašant patarimo, lieka ELPA Priežiūros institucijoje ir gali būti naudojama vėlesnėse procedūrose pagal II skyrių (žr. 11 punktą).

V. PATARIAMIEJI RAŠTAI

19. Į patariamąjį raštą įtraukiama:
 - jį grindžiančių faktų trumpas aprašymas;
 - svarbiausias teisinis pagrindimas, kuriuo remiasi ELPA Priežiūros institucijos pozicija dėl prašyme pateiktų naujų, su 53 ir (arba) 54 straipsniais susijusių klausimų.
20. Patariamasis raštas gali apsiriboti dalimi prašyme pateiktų klausimų. Jame taip pat gali būti įtraukti papildomi klausimai.
21. Patariamieji raštai skelbiami ELPA Priežiūros institucijos tinklavietėje atsižvelgiant į įmonių teisėtą interesą apsaugoti verslo paslaptis. Prieš išduodama patariamąjį raštą, Institucija suderina jo viešąjį variantą su pareiškėjais.

VI. PATARIAMŲJŲ RAŠTŲ POVEIKIS

22. Patariamieji raštai visų pirma skirti padėti pačioms įmonėms nuodugniai įvertinti jų susitarimus ir veiksmus.
23. Patariamieji raštai negali turėti įtakos ELPA teismo arba Bendrijos teismų sprendimams tuo pačiu klausimu.
24. Jei susitarimas ar veiksmai buvo faktiniu patariamojo rašto pagrindu, ELPA Priežiūros institucijai neužkertamas kelias vėliau nagrinėti tą patį susitarimą ar veiksmus pagal II skyriumi nustatytą procedūrą, ypač gavus skundą. Tokiu atveju Institucija atsižvelgs į ankstesnį patariamąjį raštą, ypač pasikeitusius pagrindinius faktus, skunde pateiktus naujus klausimus, ELPA teismo arba Bendrijos teismų precedentinės teisės aplinkybes ar didesnius Institucijos politikos pokyčius.
25. Patariamieji raštai nėra ELPA Priežiūros institucijos sprendimai ir neįpareigoja ELPA valstybių konkurencijos institucijų ar teismų, kurie turi teisę taikyti 53 ir 54 straipsnius. Vis dėlto ELPA valstybių konkurencijos institucijos ir teismai gali atsižvelgti į Institucijos patariamuosius raštus, jei mano tai esant tinkama nagrinėjamu atveju.

Leidimas teikti valstybės pagalbą pagal EEE susitarimo 61 straipsnį bei Priežiūros institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 3 dalį
ELPA priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti

(2006/C 305/14)

Priėmimo data: 2006 m. liepos 5 d.

ELPA valstybė: Norvegija

Pagalbos Nr.: Byla 59434

Pavadinimas: Mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų jūrų pramonėje schema (Maritime RDI).

Tikslas: Pagrindinis schemos tikslas — stiprinti konkurencingumą ir didinti jūrų pramonės pridėtinę vertę skatinant pramonėje mokslinius tyrimus, plėtrą ir inovacijas.

Teisinis pagrindas: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (valstybės biudžetas, Prekybos ir pramonės ministerija) 2421 skyrius, 79 skirsnis ir 2006 m. Norvegijos inovacijų paskirties aprašymas.

Biudžetas ir trukmė: Schemos biudžetas 2006 m. yra 20 mln. NOK (apie 2,6 mln. EUR). Sprendimas dėl vėlesnių metų biudžeto bus priimtas parlamente pagal metinę biudžeto procedūrą. Schema galioja šešerius metus.

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiaja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>.

Kvietimas teikti pastabas pagal Institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį dėl valstybės pagalbos taikant Norvegijos PVM kompensavimo įstatymo 3 straipsnį

(2006/C 305/15)

Toliau pateiktu 2006 m. birželio 19 d. originalo kalba parengtu Sprendimu Nr. 225/06/COL ELPA priežiūros institucija pradėjo procedūrą pagal ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo (toliau — Institucijos ir Teismo susitarimas) 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalį. Norvegijos valdžios institucijoms buvo perduota šio sprendimo kopija.

ELPA priežiūros institucija ragina ELPA valstybes, ES valstybes nares ir suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl minimos priemonės per vieną mėnesį nuo šio pranešimo paskelbimo, adresu:

Autorité de surveillance AELE
Greffé
35, Rue Belliard
B-1040 Bruxelles

Šios pastabos bus perduotos Norvegijos valdžios institucijoms. Pastabas pateikiančios suinteresuotosios šalys nurodydamos priežastis gali raštu paprašyti neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKA

PROCEDŪRA

2003 m. spalio 16 d. raštu Institucija gavo skundą, kuriame teigiama, kad keliose apskrityse savivaldybei priklausančios mokyklos, kurios teikia specializuotas mokymo paslaugas ir konkuruoja su privačiais paslaugų teikėjais, gauna valstybės pagalbą, nes joms taikomas pirkimo PVM grąžinimas, numatytas Norvegijos PVM kompensavimo įstatymo 3 straipsnyje.

Apsikeitusi korespondencija su Norvegijos valdžios institucijomis ir su skundą pateikusiu subjektu, Institucija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl šios priemonės.

PRIEMONĖS VERTINIMAS

Norvegijos valdžios institucijos pridėtinės vertės mokesčių taiko nuo 1970 m. Nors nuo 2001 m. galioja prievolė mokėti pardavimo PVM už paslaugas, kai kurios aiškiai nurodytos paslaugos ir toliau lieka neapmokestintos PVM. Atitinkamai įmonės, besiverčiančios veikla, kuri nepatenka į PVM įstatymo taikymo sritį, moka pirkimo PVM pirkdamos prekes ir paslaugas, tačiau negali taikyti pardavimo PVM atlikdamos pardavimo sandorius.

Norvegijos valdžios institucijos priėmė PVM kompensavimo įstatymą, įsigaliojusį 2004 m. sausio 1 d., kad būtų sušvelnintas konkurencijos iškraipymas, kurį sąlygoja PVM įstatymo taikymas veiklai, kurią vykdo valdžios institucijos, nepatenkančios į PVM įstatymo taikymo sritį ir negalinčios susigrąžinti pirkimo PVM.

Remdamasi PVM kompensavimo įstatymo 3 straipsniu, Norvegijos valstybė kompensuoja pirkimo PVM, kurį iš kitų registruotų įmonių pirkdamos prekes arba paslaugas sumokėjo vietos ir regiono valdžios institucijos, kelioms savivaldybėms priklausančios įmonės, privačios arba pelno nesiekiančios įmonės, atliekančios vietos arba regiono valdžios institucijų įstatymais nustatytus išsipareigojimus, ir tam tikros kitos institucijos. Kai viešosios įmonės verčiasi veikla, kuri patenka į PVM įstatymo taikymo sritį, ir todėl turi mokėti pardavimo PVM, jos gali išskaityti pirkimo PVM kaip ir kitos ta pačia veikla besiverčiančios įmonės. Kita vertus, kai viešosios įmonės verčiasi veikla, kuri nepatenka į PVM įstatymo taikymo sritį, PVM kompensavimo įstatyme nurodyta, kad galima susigrąžinti sumokėtą pirkimo PVM. Tuo tarpu privačios įmonės, besiverčiančios ta pačia veikla, kuri nėra nurodyta PVM kompensavimo įstatyme, negali susigrąžinti sumokėto pirkimo PVM. Nors pagrindinis šio įstatymo tikslas buvo vienodos viešųjų įmonių apsirūpinimo savo reikmėms ir užsakomųjų paslaugų sąlygos, konkurencija buvo iškraipyta tais atvejais, kai viešosios įmonės teikia tokias pačias paslaugas kaip ir privačios įmonės.

Remiantis išankstine Institucijos nuomone, pagal PVM kompensavimo įstatymą skiriama kompensacija yra laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje. Valstybė suteikia išskirtinį pranašumą tik toms įmonėms, kurios yra nurodytos PVM kompensavimo įstatyme, o jos konkuruoja su kitomis įmonėmis EEE.

Jeigu pirkimo PVM kompensacija būtų laikoma valstybės pagalba, ji būtų laikoma pagalba veiklai. Todėl Institucija abejoja, ar EEE susitarimo 61 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytas suderinamumo pagrindas yra taikytinas minėtu atveju. Be to, preliminariu Institucijos vertinimu EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalis nepateisina PVM kompensavimo įstatymo suderinamumo.

IŠVADA

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Institucija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagal EEE susitarimo 1 straipsnio 2 dalį. Visos suinteresuotosios šalys raginamos pateikti savo pastabas per mėnesį nuo šio sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received’.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurranserevidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Pranešimai)

KOMISIJA

Kvietimas asmenims dėl nepriklausomų ekspertų, kurie padėtų Komisijos tarnyboms įgyvendinti su Septintąja bendrąja MTTP programa susijusias užduotis, duomenų bazės kūrimo

(2006/C 305/16)

1. Komisija kviečia asmenis teikti paraiškas, siekdama sukurti duomenų bazę, vienijančią nepriklausomus ekspertus, į kuriuos būtų galima kreiptis dėl:
 - Europos bendrijos septintosios bendrosios mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos (2007–2013 m.)⁽¹⁾ ir jos specialiųjų programų (EB bendrosios programos),
 - Europos atominės energijos bendrijos (Euratomo) septintosios bendrosios branduolinių tyrimų ir mokymo veiklos programos (2007–2011 m.) ir jos specialiųjų programų (Euratomo bendrosios programos)(bendrai — Septintosios bendrosios programos).
2. EB bendrąją programą sudarys penkios specialiosios programos šiose srityse:
 - Bendradarbiavimas
 - Idėjos
 - Žmonės
 - Pajėgumai
 - Nebranduolinė Jungtinio tyrimų centro veiklaEuratomo bendrąją programą sudarys dvi specialiosios programos šiose srityse:
 - Branduolių sintezės energijos moksliniai tyrimai, branduolio dalijimasis ir radiacinė sauga
 - Jungtinio tyrimų centro veikla branduolinės energijos srityje
3. Atsižvelgdama į taikomus kriterijus ir tvarką, nustatytą taisyklėse dėl įmonių, mokslinių tyrimų centrų ir universitetų dalyvavimo Septintosios bendrosios programos įgyvendinimo veikloje ir mokslinių tyrimų rezultatų skleidimo (2007–2013 m.) ir taisyklėse dėl įmonių, tyrimų centrų ir universitetų dalyvavimo Europos atominės energijos bendrijos septintosios bendrosios programos įgyvendinimo veikloje ir dėl mokslinių tyrimų rezultatų skleidimo (2007–2011 m.) (bendrai — taisyklėse), Komisija paskirs nepriklausomus ekspertus, kurie:
 - padės vertinti pasiūlymus pagal įvairius Septintosios bendrosios programos mokslinius, technologinius ir socialinius bei ekonominius tikslus. Vykdamą vertinimo veiklą teikiamos rekomendacijos dėl mokslinių tyrimų pritaikymo, kad būtų kuo nuosekliau įgyvendinti konkrečios specialiosios programos tikslai;
 - padės stebėti Bendrijos atrinktus ir finansuojamus projektus, įskaitant, kai reikia ir kai tinkama, pagal anksčiau bendrąsias mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros (MTTP) programas finansuotų projektų stebėseną;
 - vykdys kitas užduotis, kai būtina kompetencija konkrečiose srityse (pvz., bendrųjų MTTP programų ir politikos įgyvendinimo, vertinimo ir poveikio vertinimo stebėseną).
4. Todėl Komisija ragina asmenis teikti paraiškas tapti nepriklausomais ekspertais, kad juos būtų galima įtraukti į Septintosios bendrosios programos ekspertų duomenų bazę.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje. Šis kvietimas skelbiamas prieš tai, kai bus priimta ir įsigalios Septintoji bendroji programa. Todėl žiuo kvietimu bus galima pasinaudoti įsigaliojus Septintajai bendrajai programai ir patikrinus, ar iš esmės nepasikeitė vertinimo ekspertams taikomos nuostatos. Tai, kad kvietimas skelbiamas prieš priimant Septintąją bendrąją programą, nesuteikia pagrindo reikšti pretenzijas Komisijai.

[Tačiau būtina pažymėti, kad Komisija neprivalo skirti tik šioje duomenų bazėje registruotus ekspertus. Ji gali skirti kitus nepriklausomus ekspertus, kai tai numatyta pagal skyrimo tvarką, pateiktą pirmiau minėtose taisyklėse, ir vadovaujantis tokia tvarka.]

5. Nepriklausomi ekspertai turi turėti ir žinių, ir įgūdžių tose srityse, kuriose gali būti prašoma jų pagalbos.

Be to, nepriklausomi ekspertai privalo turėti aukšto lygio profesinės patirties viešajame ar privačiajame sektoriuje vienoje ar keliuose iš šių veiklos sričių:

- moksliniai tyrimai susijusiose mokslo ir technologijų srityse,
- MTTP projektų, programų ar politikos administravimas, valdymas ir vertinimas,
- MTTP projektų rezultatų taikymas, technologijų perdavimas, naujovių diegimas ir verslo bendradarbiavimas, ypač susijęs su MVĮ,
- mokslo ir visuomenės sandūroje esantys klausimai (pvz., švietimas, komunikacija, kompetencija, rizika, etika ir t.t.),
- tarptautinis bendradarbiavimas mokslo ir technologijų srityje,
- žmogiškųjų išteklių vystymas.

Nepriklausomi ekspertai taip pat privalo turėti reikiamų kalbinių įgūdžių.

6. Siekiant užtikrinti nepriklausomą pasiūlymų vertinimą bei projektų stebėseną ir, kai taikoma, kitų užduočių vykdymą, paskirti nepriklausomi ekspertai turės pasirašyti deklaraciją ir patvirtinti, kad paskyrimo metu jiems nėra iškilęs joks interesų konfliktas ir kad jie išsipareigoja informuoti Komisiją, jei teikiant išvadas ar vykdant užduotis iškiltų koks nors konfliktas. Jie privalės uoliai vykdyti savo pareigas ir užtikrinti visišką jiems pateiktos informacijos ir dokumentų konfidencialumą.
7. Paraiškas galima teikti tik internete užpildant elektroninę anketą, kurią galima rasti <http://cordis.europa.eu/emmf7>.

Paraiškos turi būti pateiktos viena iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų. Paraiškas raginama teikti kuo anksčiau, kad jau per pirmuosius pasiūlymų pagal Septintąją bendrąją programą vertinimo posėdžius, kuriuos numatoma surengti

2007 m. kovo mėn., Komisija galėtų pasinaudoti nepriklausomų ekspertų duomenų baze. Po 2013 m. liepos 31 d. paraiškos nebebus priimanamos.

Paraiškavai, jau užsiregistravę nepriklausomų ekspertų duomenų bazėje, sudarytoje įgyvendinant Šeštąją bendrąją programą, ir norintys pateikti paraišką pagal Septintąją bendrąją programą, raginami persiregistruoti *Cordis* tinklalapyje

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Šiame tinklalapyje jiems bus pasiūlyta perkelti savo duomenis į 7BP duomenų bazę ir atnaujinti savo raktažodžius bei informaciją apie profesinę patirtį.

Visa gauta informacija bus įtraukta į Komisijos sudarytą Septintosios bendrosios programos nepriklausomų ekspertų duomenų bazę. Su šiuo kvietimu susiję asmeniniai duomenys bus tvarkomi remiantis 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo nuostatų.

8. Siekdama skaidrumo ir vadovaudamasi Europos mokslinių tyrimų erdvės tikslais, Komisija gali suteikti leidimą prie nepriklausomų ekspertų duomenų bazės prisijungti valstybių narių ir su bendrosiomis programomis susijusių valstybių viešojo mokslinių tyrimų finansavimo įstaigoms ir kitų Bendrijos programų vykdytojams, jei paraiškavai duoda išankstinį sutikimą.

Be to, vadovaujantis pirmiau minėtose taisyklėse nustatyta tvarka, nepriklausomų ekspertų, paskirtų vertinti pasiūlymus, sąrašai bus reguliariai skelbiami internete.

9. Europos Komisija taiko moterų ir vyrų lygių galimybių politiką. Todėl Komisija siekia, kad, jei įmanoma, vertinimo komisijose dirbtų 40 % moterų. Siekdama šio tikslo, Komisija ypač pageidauja, kad paraiškas teiktų tinkamai kvalifikuotos moterys.

Kvietimas organizacijoms siūlyti nepriklausomų ekspertų, kurie padėtų Komisijos tarnyboms įgyvendinti su Septintąja bendrąja MTTP programa susijusias užduotis, sąrašus

(2006/C 305/17)

1. Komisija kviečia moksliniais tyrimais ir technologijų plėtra (MTTP) suinteresuotas mokslines, profesines, pramonės ir bendrąsias mokslinių tyrimų įstaigas, mokslo bendrijas ir kitas organizacijas teikti sąrašus nepriklausomų ekspertų, į kuriuos būtų galima kreiptis dėl:
 - Europos bendrijos septintosios bendrosios mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos (2007–2013 m.)⁽¹⁾ ir jos specialiųjų programų (EB bendrosios programos),
 - Europos atominės energijos bendrijos (Euratomo) septintosios bendrosios branduolinių tyrimų ir mokymo veiklos programos (2007–2011 m.) ir jos specialiųjų programų (Euratomo bendrosios programos)

(bendrai — Septintosios bendrosios programos).
2. EB bendrąją programą sudarys penkios specialiosios programos šiose srityse:
 - Bendradarbiavimas
 - Idėjos
 - Žmonės
 - Pajėgumai
 - Nebranduolinė Jungtinio tyrimų centro veikla

Euratomo bendrąją programą sudarys dvi specialiosios programos šiose srityse:

 - Branduolių sintezės energijos moksliniai tyrimai, branduolio dalijimasis ir radiacinė sauga
 - Jungtinio tyrimų centro veikla branduolinės energijos srityje
3. Atsižvelgdama į taikomus kriterijus ir tvarką, nustatytą taisyklėse dėl įmonių, mokslinių tyrimų centrų ir universitetų dalyvavimo Septintosios bendrosios programos įgyvendinimo veikloje ir mokslinių tyrimų rezultatų skleidimo (2007–2013 m.) ir taisyklėse dėl įmonių, tyrimų centrų ir universitetų dalyvavimo Europos atominės energijos bendrijos septintosios bendrosios programos įgyvendinimo veikloje ir dėl mokslinių tyrimų rezultatų skleidimo (2007–2011 m.) (bendrai — taisyklėse), Komisija paskirs nepriklausomus ekspertus, kurie:
 - padės vertinti pasiūlymus pagal įvairius Septintosios bendrosios programos mokslinius, technologinius ir socialinius bei ekonominius tikslus. Vykdamas vertinimo veiklą teikiamos rekomendacijos dėl mokslinių tyrimų pritaikymo, kad būtų kuo nuosekliau įgyvendinti konkrečios specialiosios programos tikslai;
 - padės stebėti Bendrijos atrinktus ir finansuojamus projektus, įskaitant, kai reikia ir kai tinkama, pagal ankstesnes bendrąsias MTTP programas finansuotų projektų stebėseną;
 - vykdys kitas užduotis, kai būtina kompetencija konkrečiose srityse (pvz., bendrųjų MTTP programų ir politikos įgyvendinimo, vertinimo ir poveikio vertinimo stebėseną).
4. Todėl Komisija ragina MTTP suinteresuotas mokslines, profesines, pramonės ir bendrąsias mokslinių tyrimų įstaigas ir/arba mokslo bendrijas ir kitas organizacijas teikti nepriklausomų ekspertų, kuriuos būtų galima įtraukti į Septintosios bendrosios programos ekspertų duomenų bazę, sąrašus. Pateikėjai ypač raginami siūlyti ekspertus iš kitų įstaigų, organizacijų ar šalių.

[Tačiau būtina pažymėti, kad Komisija neprivalo skirti tik šioje duomenų bazėje registruotus ekspertus. Ji gali skirti kitus nepriklausomus ekspertus, kai tai numatyta pagal skyrimo tvarką, pateiktą pirmiau minėtose taisyklėse, ir vadovaujantis tokia tvarka.]
5. Nepriklausomi ekspertai turi turėti ir žinių, ir įgūdžių tose srityse, kuriose gali būti prašoma jų pagalbos.

Be to, nepriklausomi ekspertai privalo turėti aukšto lygio profesinės patirties viešajame ar privačiajame sektoriuje vienoje ar keliose iš šių veiklos sričių:

 - moksliniai tyrimai susijusiose mokslo ir technologijų srityse,
 - MTTP projektų, programų ar politikos administravimas, valdymas ir vertinimas,
 - MTTP projektų rezultatų taikymas, technologijų perdavimas, naujovių diegimas ir verslo bendradarbiavimas, ypač susijęs su MVĮ,

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje. Šis kvietimas skelbiamas prieš tai, kai bus priimta ir įsigalios Septintoji bendroji programa. Todėl šiuo kvietimu bus galima pasinaudoti įsigaliojus Septintajai bendrajai programai ir patikrinus, ar iš esmės nepasikeitė vertinimo ekspertams taikomos nuostatos. Tai, kad kvietimas skelbiamas prieš priimant Septintąją bendrąją programą, nesuteikia pagrindo reikšti pretenzijas Komisijai.

- mokslo ir visuomenės sandūroje esantys klausimai (pvz., švietimas, komunikacija, kompetencija, rizika, etika ir t.t.),
 - tarptautinis bendradarbiavimas mokslo ir technologijų srityje;
 - žmogiškųjų išteklių vystymas.
- Nepriklausomi ekspertai taip pat privalo turėti reikiamų kalbinių įgūdžių.
6. Siekiant užtikrinti nepriklausomą pasiūlymų vertinimą bei projektų stebėseną ir, kai taikoma, kitų užduočių vykdymą, paskirti nepriklausomi ekspertai turės pasirašyti deklaraciją ir patvirtinti, kad paskyrimo metu jiems nėra iškilęs joks interesų konfliktas ir kad jie įsipareigoja informuoti Komisiją, jei teikiant išvadas ar vykdant užduotis iškiltų koks nors konfliktas. Jie privalės uoliai vykdyti savo pareigas ir užtikrinti visišką jiems pateiktos informacijos ir dokumentų konfidencialumą.
7. Pirmiau minėtos organizacijos raginamos registruotis specialia *Cordis* tinklalapyje <http://cordis.europa.eu/emmp7>. Iš ten jos galės prisijungti ir pateikti rekomenduojamų ekspertų sąrašus. Registruotis siūloma kuo anksčiau, kad jau per pirmuosius pasiūlymų pagal Septintąją bendrąją programą vertinimo posėdžius, kuriuos numatoma surengti 2007 m. kovo mėn., Komisija galėtų pasinaudoti ekspertų sąrašais.
- Tokių sąrašų pateikimo terminas — 2013 m. liepos 31 d.
- Kiekviename siūlomų ekspertų sąraše turi būti pateikta:
- siūlomų ekspertų vardai bei pavardės ir pareigos,
 - kiekvieno eksperto e. pašto adresas,
- mokslinių tyrimų sritis ar mokslinių tyrimų grupės, kurioms ekspertas siūlomas.
- Siūlomų nepriklausomų ekspertų sąrašai turi būti pateikti viena iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų.
- Gavusi tokius sąrašus, Komisija susisieks su siūlomais nepriklausomais ekspertais, informuoja juos apie gautą rekomendaciją ir pakviečia registruotis Septintosios bendrosios programos nepriklausomų ekspertų duomenų bazėje.
- Su šiuo kvietimu susiję asmeniniai duomenys bus tvarkomi remiantis 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo nuostatų.
8. Siekdama skaidrumo ir vadovaudamasi Europos mokslinių tyrimų erdvės tikslais, Komisija gali suteikti leidimą prie nepriklausomų ekspertų duomenų bazės prisijungti valstybių narių ir su bendrosiomis programomis susijusių valstybių viešojo mokslinių tyrimų finansavimo įstaigoms ir kitų Bendrijos programų vykdytojams, jei busimi nepriklausomi ekspertai duoda išankstinį sutikimą.
- Be to, vadovaujantis pirmiau minėtose taisyklėse nustatyta tvarka, nepriklausomų ekspertų, paskirtų vertinti pasiūlymus, sąrašai bus reguliariai skelbiami internete.
9. Europos Komisija taiko moterų ir vyrų lygių galimybių politiką. Todėl Komisija siekia, kad, jei įmanoma, vertinimo komisijose dirbtų 40 % moterų. Siekdama šio tikslo, Komisija ragina nepriklausomų ekspertų sąrašus siūlančias organizacijas užtikrinti proporcingą moterų ir vyrų skaičių sąrašuose.